

ৰঙিলী বাতৰা

২৯ বছৰ, ১৬ সংখ্যা, ২ বহাগ, বৰিবাৰ, ১৪৩০ ভাস্কৰাব্দ, পঞ্জীয়ন নং - ৫৩৮৮৩ / ১৯৯৪

RNI No. 53883/94. GHY--781025. Vol. 29: Issue No. 16 Date Of Publication - 16 April 2023 Rs.10.00/-

সমূহ অসমবাসী ৰাইজলৈ
ৰঙিলী বাতৰাৰ পৰিয়ালবৰ্গৰ
ফালৰ পৰা অসমীয়া
নৱবৰ্ষৰ লগতে ৰঙালী
বিহুৰ আন্তৰিক হিয়াভৰা
শুভেচ্ছা জনালোঁ

সম্পাদকীয়ঃ

শ্ৰদ্ধাৰ ভূপেন হাজৰিকাদেৱৰ
বহাগ মাথো এটি ঋতু নহয়

স্বাগতা বৰুৱা গোস্বামী

নহয় বহাগ এটি মাহ

অসমীয়া জাতিৰ ই আয়ুসৰেখা

গণ জীৱনৰ ই সাহ সচাঁই বহাগ আমাৰ আয়ুসৰেখা। বহাগেই
কঢ়িয়াই আনে মিলনৰ বতৰ। জীৱ-জন্তুৰ পৰা গছ লতিকালৈকে সকলোৱে
নিজকে ন-সাজেৰে সজায়। আমে মলিয়াই, কঠালে মুচি পেলাই, নাহৰ,
তগৰ, খৰিকাজাঁই, হাচনাহানাৰ আমোল মোলোৱা গোন্ধে চৌদিশে সুগন্ধি
বিয়পাই। কুলি কেতেকীৰ বিননিত খৌকি বাথৌ হিয়া মন। শ্ৰদ্ধাৰ কুইন
দাস বাইদেউৰ বহাগতে আহিবি চেনাই (এঘাৰপৃষ্ঠাত চাওক)

অসমীয়াৰ চেনেহৰ বিহুটিয়ে গঢ়িলে বিশ্ব অভিলেখ

ৰঙিলী বাতৰাসেৱা- বিহু মানেই
অসমীয়াৰ পৰিচয়, অসমীয়াৰ
স্বাভিমান। ৰঙালী বিহুৰ সময়ছোৱাতে
অসমীয়া জাতিৰ দীৰ্ঘদিনীয়া আন
এটা আকাংক্ষা পূৰণ হ'ল। বিশ্ব
দৰবাৰত প্রতিষ্ঠা হ'ল অসমীয়াৰ
হিয়াৰ আমঠু বিহুত্ব। মুখ্যমন্ত্রী ড°
হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ একান্ত প্ৰচেষ্টাত
বিহুৰে গীনিজ বিশ্ব ৰেকৰ্ডত নিজৰ
নাম সন্নিবিষ্ট কৰি বিশ্ব বিজয়
কৰিলে। সৰুসজাই ক্ৰীড়া প্ৰকল্পত

এক ইতিহাস ক্ষণৰ সাক্ষী হৈ ৰ'ল
অসমবাসী। বিহুত্ব আৰু
ঢোলবাদনেৰে দুটাকৈ শাখাত গীনিজ
ৰল্ড ৰেকৰ্ডত নাম সন্নিবিষ্ট হ'ল
অসমৰ। এখন বাকৰিত আয়োজিত
সৰ্ববৃহৎ বিহুত্ব পৰিৱেশন আৰু
লোকবাদ্যৰ সৰ্ববৃহৎ সমাৱেশৰ বিশ্ব
অভিলেখেৰে গীনিজ বিশ্ব ৰেকৰ্ডত
সোণালী আখৰেৰে অসমৰ নাম
খোদিত হ'ল। অসম চৰকাৰৰ
উদ্যোগত আয়োজিত এক বৰ্ণাঢ়া

অনুষ্ঠানত গীনিজ বিশ্ব ৰেকৰ্ডৰ
প্ৰতিনিধিৰ উপস্থিতিত এই অভিলেখ
সম্পন্ন হয়। ১৫ মিনিট জুৰি
১১,৩০৪ গৰাকী বিহুৰা আৰু
বিহুৱতীয়ে নৃত্য প্ৰদৰ্শন কৰি এই
অভিলেখ ৰচনা কৰে। ইয়াৰ পিছতে
২,৫৪৮ গৰাকী ঢুলীয়াৰ ঢোলবাদনৰ
লগতে তিনি সহস্ৰাধিক বিহুৱাই
পেঁপা, গগনা, টোকা বজাই দ্বিতীয়টো
বিশ্ব অভিলেখ গঢ়িবলৈ সক্ষম হয়।

(দুই পৃষ্ঠাত চাওক)

HAPPY RONGALI BIHU

the BEAT 40° the HEAT

Goodyear LG Panasonic

VOLTAS BLUE STAR SAMSUNG

All Top Brand Airconditioner Available

BEST BUY DESTINATION
DATAMATION

35 YEARS SERVICE IN NORTH EAST

Opp. Ulubari Petrol Pump, G.S. Road, Guwahati-7
Contact : 7086094885, 7086094900
0361-2451581

অসমীয়াৰ চেনেহৰ বিহুটি

সন্ধিয়া প্ৰায় ৫.৪৫ বজাৰ লগে লগে এখন বাকৰিত আয়োজিত সৰ্ববৃহৎ বিহুত্যা পৰিৱেশনৰ ৰেকৰ্ডৰ বাবে বিহুত্যা আৰম্ভ হয়। ঠিক ৬ বজাৰ লগে লগে এই বিহুত্যাৰ সামৰণি পৰে। ইয়াৰ কিছু সময়ৰ পিছতে সন্ধিয়া ৬ বাজি ৫৮ মিনিটত সৰ্ববৃহৎ লোকবাদ্যৰ অভিলেখৰ বাবে বিহুৱাসকলে ঢোল, পেঁপা, গগনা, টোকা বজাই বিশ্ব অভিলেখৰ বাবে অনুষ্ঠান আৰম্ভ কৰে। ৭ বাজি ৫ বজাত এই অনুষ্ঠানৰ সামৰণি পৰে। ইয়াৰ পিছতে মুখ্যমন্ত্রী ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাই গীনিজ ৱৰ্ল্ড ৰেকৰ্ডৰ তত্ত্বাবধায়কৰ তথ্যৰ ভিত্তিত দুয়োটা শাখাতে অসমে অভিলেখ ৰচনা কৰা বুলি আনুষ্ঠানিকভাবে ঘোষণা কৰে। বিশ্ব অভিলেখৰ বাবে আয়োজন কৰা অনুষ্ঠানে সাঁচা অৰ্থত উপস্থিত সকলোকে মন্ত্ৰমুগ্ধ কৰি তোলে। সৰুসজাই ক্ৰীড়া প্ৰকল্পৰ খেলপথাৰত ১১,৩০৪ গৰাকী নাচনীয়ে বিভিন্ন ৰঙৰ মেখেলা চাদৰ পৰিধান কৰি পৰম্পৰাগত বিহুত্যাৰ সাজ-সজ্জাৰে পৰিৱেশন কৰা দৃশ্য আছিল মন জুৰোৱা। একে সময়তে ক্ৰীড়া প্ৰকল্পৰ গেলেরীত শাৰী শাৰীকৈ বজোৱা ঢোল, পেঁপা, গগনাৰ শব্দয়ো সমগ্ৰ অঞ্চলটোৰ পৰিৱেশ মুখৰিত কৰি তোলে। এই অনুষ্ঠান উপভোগ কৰাৰ বাবে দুপৰীয়াৰ ভাগৰ পৰাই ক্ৰীড়া প্ৰকল্পলৈ হাজাৰ হাজাৰ দৰ্শকৰ

আগমন ঘটে। এই ঐতিহ্যমণ্ডিত ক্ষণৰ সাক্ষী হৈ ৰ'বলৈ মহানগৰীৰ লগতে দূৰ-দূৰণিৰ পৰা অহা দৰ্শকেও ভিৰ কৰা পৰিলক্ষিত হয়। এই অনুষ্ঠানটো সাফল্যমণ্ডিত কৰি তোলাৰ বাবে বিয়লিৰ পৰাই ষ্টেডিয়ামত উপস্থিত থকা মুখ্যমন্ত্রী ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাই নিজেই সমগ্ৰ অনুষ্ঠানটো তত্ত্বাবধান কৰে। তেওঁৰ লগতে সাংস্কৃতিক মন্ত্রী বিমল বৰাৰ উপৰি মন্ত্ৰীসভাৰ বহুকেইগৰাকী সদস্য, সাংসদ, বিধায়কসকলেও অনুষ্ঠান উপভোগ কৰে। কেৱল দৰ্শকেই নহয়, বিহুত্যাৰ এই বৰ্ণিল অনুষ্ঠান উপভোগ কৰি মন্ত্ৰমুগ্ধ হৈ পৰে গীনিজ ৱৰ্ল্ড ৰেকৰ্ডৰ তত্ত্বাবধায়ক (এডজুডিকেট) ঋষি নাথ। তেওঁ অনুষ্ঠানৰ সমাপ্তিৰ লগে লগে কয় যে এয়া আছিল মন্ত্ৰমুগ্ধকৰ অনুষ্ঠান। এই অনুষ্ঠান অত্যন্ত আকৰ্ষণীয় আছিল বুলি উল্লেখ কৰি তেওঁ কয় যে আজি পৰ্যন্ত তেওঁ দেখা অনুষ্ঠানসমূহৰ ভিতৰত এয়া আছিল সবাতোকৈ আকৰ্ষণীয় অনুষ্ঠান। গীনিজ বিশ্ব ৰেকৰ্ড কৰ্তৃপক্ষই আনুষ্ঠানিকভাবে প্ৰধানমন্ত্ৰী মোদীৰ উপস্থিতিত ইয়াৰ প্ৰমাণ পত্ৰ অসম চৰকাৰক অৰ্পণ কৰিব। উল্লেখ্য যে প্ৰায় এমাহ পূৰ্বেৰ পৰা বিশ্ব ৰেকৰ্ডৰ এই অনুষ্ঠানৰ বাবে ৰাজ্য চৰকাৰৰ উদ্যোগৰ প্ৰস্তুতি আৰম্ভ হৈছিল। এই অনুষ্ঠান সাফল্যমণ্ডিত কৰি

তোলাটো ৰাজ্য চৰকাৰখনৰ বাবে ইমান সহজ নাছিল। ৰাজ্যৰ ভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰা পাকৈত বিহুৱা বিহুৱাতীক নিৰ্বাচিত কৰাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি প্ৰশিক্ষণলৈকে সকলোতে আছিল প্ৰত্যাহ্বান। কিন্তু এই প্ৰত্যাহ্বান নেওচি বিশ্ববাসীৰ সন্মুখত বিহু নৃত্যক চিনাকি কৰাই দিয়াৰ বাবে অসম চৰকাৰ ব্যস্ত হৈ পৰিছিল। ইয়াৰ অংশ হিচাপে ৰাজ্যৰ বিহু বিশেষজ্ঞ সকলৰ তত্ত্বাবধানত বিহুৱা-বিহুৱাতী নিৰ্বাচনৰ কাম আৰম্ভ কৰাৰ লগতে আজি পৰিৱেশন কৰা বিহুত্যাৰ আৰ্হি প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল। বিশিষ্ট বিহুৱা ৰঞ্জিত গগৈ, বিশিষ্ট বিহুৱাতী মাধুৰীমা চৌধুৰীকে ধৰি জ্যেষ্ঠ বিহু বিশেষজ্ঞ ৰ তত্ত্বাবধানত বিহুৱা-বিহুৱাতী নিৰ্বাচনৰ কাম আৰম্ভ কৰা হয়। প্ৰথমে মাষ্টাৰ ট্ৰেইনাৰ বা মূল প্ৰশিক্ষক নিৰ্বাচন কৰি গুৱাহাটীত তেওঁলোকক প্ৰশিক্ষণ দিয়া হয়। ইয়াৰ পিছত জিলা পৰ্যায়ত নিৰ্বাচিত বিহুৱা বিহুৱাতীসকলক মাষ্টাৰ ট্ৰেইনাৰসকলে এই অনুষ্ঠানৰ বাবে প্ৰশিক্ষণ প্ৰদান কৰে। যোৱা তিনি দিন ধৰি গুৱাহাটীৰ সৰুসজাইত সকলো বিহুৱা বিহুৱাতীৰ অংশগ্ৰহণেৰে বিশ্ব অভিলেখৰ বাবে চূড়ান্ত অনুশীলন কৰা হয়। এক দীঘলীয়া প্ৰক্ৰিয়াৰ অন্তত সফলতাৰে বিহুত্যাৰ বিশ্ব অভিলেখ গঢ়াই নহয়, বিশ্বৰ বুকুত নিজৰ সুকীয়া পৰিচয় পুনৰ এবাৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সক্ষম হ'ল।

ৰাজ্যৰ ডেৰ শতাধিক স্থানত যুৱ মৰ্চাৰ উদ্যোগত বিনামূলীয়া চিকিৎসা শিবিৰ

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- ভাৰতীয় জনতা যুৱ মৰ্চাৰ উদ্যোগত সমগ্ৰ ৰাজ্যতে ডেৰ শতাধিক স্থানত বিনামূলীয়া স্বাস্থ্য পৰীক্ষা শিবিৰ আয়োজন কৰা হয়। উল্লেখযোগ্য যে, ভাৰতীয় জনতা পাৰ্টীৰ ৪৪ সংখ্যক প্ৰতিষ্ঠা দিৱস উপলক্ষত ৬ এপ্ৰিলৰ পৰা ১৪ এপ্ৰিল লৈকে “সামাজিক ন্যায সপ্তাহ” ৰ লগত সংগতি ৰাখি ভাৰতীয় জনতা যুৱ মৰ্চা, অসম প্ৰদেশৰ উদ্যোগত কেতবোৰ সেৱামূলক কাৰ্যসূচী ৰূপায়ন কৰা হৈছে। ৰাজ্যৰ উৎকলিছ খন বিজেপিৰ সাংগঠনিক জিলাত ১৬৭ টা স্থানত বিনামূলীয়া স্বাস্থ্য পৰীক্ষা শিবিৰ অনুষ্ঠিত হৈ যায়। যুৱ মৰ্চাৰ ৰাজ্যিক কাৰ্যালয়ৰ পৰা প্ৰেৰিত এক প্ৰেছ বিজ্ঞপ্তিৰ জৰিয়তে সদৰি কৰে যে, সমগ্ৰ ৰাজ্যতে বিনামূলীয়া স্বাস্থ্য পৰীক্ষা শিবিৰৰ জৰিয়তে প্ৰায় এক তেৰ সহস্ৰাধিক গ্ৰামাঞ্চলৰ লোক উপকৃত হয়। আনহাতে সামাজিক ন্যায সপ্তাহ ৰ লগত সংগতি ৰাখি যুৱ মৰ্চাৰ ৩৯ খন জিলা সমিতিৰ উদ্যোগত ৰাজ্যৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত সহ ভোজৰ আয়োজন কৰা হৈছে। বাক্সা জিলাৰ ভাৰত ভূটান সীমান্তৰ বাগানপাৰা মণ্ডলত ভাৰতীয় জনতা যুৱ মৰ্চা, বাক্সা জিলাৰ উদ্যোগত “সামাজিক ন্যায সপ্তাহ” উপলক্ষে অনুষ্ঠিত “চিকিৎসা শিবিৰ” ত ভাৰতীয় জনতা যুৱ মৰ্চা, অসম প্ৰদেশৰ সভাপতি সিদ্ধান্তু অংকুৰ বৰুৱাই উপস্থিত হৈ চিকিৎসা শিবিৰৰ পৰিদৰ্শন কৰাৰ লগতে ৰোগীসকলৰ খবৰ লয় আৰু একাংশ ৰোগীৰ উন্নত চিকিৎসাৰ বাবে যাৰতীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰে। ৰাজ্যিক সভাপতি বৰুৱাৰ সৈতে উপস্থিত থাকে যুৱ মৰ্চাৰ ৰাজ্যিক উপ-সভাপতি দ্বয় জোনজ্যোতি কাশ্যপ আৰু ধ্ৰুৱ বসুমতাৰী, ৰাজ্যিক সম্পাদক ঈশান ভৰালী, সহঃ কোষাধ্যক্ষ নিতুল ঠাকুৰীয়া, সামাজিক মাধ্যম আহ্বায়ক ঋতুপৰ্ণ ডেকা, জিলা যুৱ মৰ্চাৰ সভাপতি অঞ্জন ডেকা।

কৰ্মশ্ৰী হিতেশ্বৰ শইকীয়া মহাবিদ্যালয়ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ দ্বাৰা নিৰ্মিত হস্তশিল্পৰ প্ৰদৰ্শনী

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- কৰ্মশ্ৰী হিতেশ্বৰ শইকীয়া মহাবিদ্যালয়ত শিক্ষা বিভাগৰ উদ্যোগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ দ্বাৰা নিৰ্মিত হস্তশিল্পও খাদ্য সামগ্ৰীৰ এখন প্ৰদৰ্শনীৰ আয়োজন কৰা হয়। পুৱা ১১ বজাৰ পৰা অনুষ্ঠিত হোৱা প্ৰদৰ্শনীখন মুকলি কৰি অধ্যক্ষা ড° শিখামণি কোঁৱৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক এই ধৰনৰ প্ৰদৰ্শনী সমূহ তেওঁলোকৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ মাধ্যম হিচাপে গ্ৰহণ কৰি ভৱিষ্যত জীৱনত আগুৱাই যাবলৈ আহ্বান জনায়। ভালেসংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অংশগ্ৰহণ কৰা প্ৰদৰ্শনীখনত থলুৱা খাদ্য সত্তাৰ লগতে হস্তনিৰ্মিত বিভিন্ন বস্ত্ৰৰ লগতে অন্যান্য সামগ্ৰীৰ প্ৰদৰ্শনী তথা বিক্ৰীৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়। এই অনুষ্ঠানটিতে মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষা বিভাগৰ দ্বাৰা পৰিচালিত মণ্টেশ্বৰী শিক্ষক প্ৰশিক্ষণ পাঠ্যক্ৰম সফলতাৰে সম্পন্ন কৰা শিক্ষার্থীসকলক মানপত্ৰ প্ৰদান কৰা হয়।

পবিত্ৰ ৰমজান মাহৰ বিদায় বেলাত

ফখৰুদ্দিন আহমেদ

সময়ৰ সোঁতত চলিত ২০২৩ বৰ্ষৰ পবিত্ৰ ৰমজান মাহ বিদায় বেলাত উপনিত হ'ল। সমগ্ৰ বিশ্বৰ ইছলাম ধৰ্মীলোক সকলৰ বাবে এই পবিত্ৰ ৰমজান মাহত পালন কৰিবলগীয়া ৰোজাৰ ব্ৰতৰ এক সুকীয়া মৰ্যদাৰ আছে। অতীতৰ পৰা সাম্প্ৰতিক সময়লৈ বিশ্ববাসীৰ বাবে এই ৰোজা কেৱল ইছলাম ধৰ্মৰ বাবে পালনীয় উপাসনা হিচাপেই নহয়, সমন্বয় আৰু সম্প্ৰীতিৰ চানেকি স্বৰূপেও বিবেচিত হৈ আহিছে।

পবিত্ৰ কোৱান শ্বৰীফত সৃষ্টিকৰ্তা আল্লাহ পাকে ঘোষণা কৰিছে যাৰ ভাৱাৰ্থ এনেধৰণৰ যে তেওঁ হজৰত মহম্মদ (ছঃ) ৰ উম্মত অৰ্থাৎ অনুসৰণকাৰী সকলৰ ওপৰত পবিত্ৰ

ৰমজান মাহৰ ৰোজা ফৰজ অৰ্থাৎ বাধ্যতামূলক কৰিছে এইদৰে যিদৰে পূৰ্বৱৰ্তী নবী আৰু ৰছুল সকলৰ উম্মত সকলৰ ওপৰতো ফৰজ কৰিছিল। আন

মাহবোৰত পালন কৰিবলগীয়া এবাদত-উপাসনা বিলাকৰ মৰ্যদা পবিত্ৰ ৰমজান মাহত কৰিলে বহু গুণ (ছয় পৃষ্ঠাত চাওক)

গামোচাক কটা-চিঙা কৰি জোৰা দি, গামোচাক অসন্মান কৰাৰ অধিকাৰ কোনে দিলে ?

অঞ্জু শাণ্ডিল্য

কে বা বছৰ আগতে গুৱাহাটীৰ 'হেনা' বিডিটি পাৰ্লাৰ উদ্ধোধনী অনুষ্ঠানলৈ অহা অভিনেত্ৰী শতাব্দী বয় আৰু ঋতুপৰ্ণা সেনগুপ্তাক গামোচাৰে সম্বৰ্ধনা জনোৱা হৈছিল। অনুষ্ঠানৰ শেষলৈকে দুয়োৰে দেহত গামোচা দুখনে শোভাবৰ্দ্ধন কৰিছিল। শতাব্দী বয়ে আগতেও অসমলৈ আহিছিল আৰু এখন অসমীয়া ছবিত অভিনয়ো কৰিছিল। সেয়ে গামোচাৰ আদৰ সন্মান কিমান জানে। দুয়ো-গৰাকী কলকাতাৰ বাংলাভাষী অভিনেত্ৰী, তথাপিও গামোচাক সন্মান কৰে, কিন্তু অসমৰ এচাম বাংলাভাষীয়ে গামোচাক কটা-চিঙা কৰি, জোৰা দি গামোচাৰ ঐতিহ্য নাশ কৰাৰ চেষ্টা কৰিছে।

আঘাত কৰাৰ উদ্দেশ্যে আমাৰ এই লেখা প্ৰস্তুত কৰা হোৱা নাই। প্ৰথমেই শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ৰ মন্তব্যৰ আৰ্হি ধৰি ক'ব খোজোঁ যে, এই বিতৰ্কিত বস্তুই সমন্বয় সাধন কৰা নাই। কৰা হ'লে, সমগ্ৰ ৰাজ্যজুৰি বিতৰ্কৰ সৃষ্টি নহ'লহে তেনে। যদি শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ক 'মিবুগালোক চোলা', 'পেৰেকমবঙ চাদৰ'ত মিচিং বস্ত্ৰ আৰু বেংগলী বস্ত্ৰৰ সংমিশ্ৰণত প্ৰস্তুত কৰি সম্বৰ্ধনা জনায়, তেতিয়াও এনেকৈ কলোহেঁতেননে? যি দুবিধ মিচিং বস্ত্ৰৰ কথা সুধাকৰ্ণৰ গীততো আছে "মিবুগালোক চোলাটি। পেৰেকমবঙ চাদৰখন কিয়নো পিঙ্গিলি/ মূৰত দেখোন দুমেৰ দি গামোচা আঁতিলি"।

নাই। শিক্ষামন্ত্ৰীয়ে কৈছিল - "এই গামোচা খনে বিতৰ্কিত সৃষ্টি কৰিছে বুলি মই নাভাৰোঁ। তেওঁলোকে ইয়াৰ দ্বাৰা সমন্বয় সাধন কৰিছে বুলিহে ভাবিছোঁ।"

সমন্বয়ৰ বাৰ্ত্তা এই বিতৰ্কিত বস্তুই প্ৰেৰণ কৰা নাই। সমন্বয় সাধন কৰা নাই। সেই তহানিৰে পৰা বহু বাংলাভাষী লোকে সমন্বয়ৰ বাৰ্ত্তা বহন কৰি আহিছে - বিভিন্ন কাৰ্মৰ দ্বাৰা। ব্ৰিটিছৰ শাসন কালত অসমত পুনৰ আহোম ৰাজত্ব প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ মধু মাল্লিকে মনিৰাম দেৱানৰ সহযোগী হৈ কাম কৰিছিল। আনকি অসমত চৰকাৰীভাষা ৰূপে বাংলা ভাষা প্ৰয়োগ কৰাত অন্যান্য অসমীয়াৰ লগতে কে বাজ নো বাংলাভাষী লোকে ইয়াৰ বিৰোধিতা কৰিছিল। অসমীয়া ভাষালৈ "বহু বাংলাভাষী লোকে অশেষ অৱদান আগবঢ়াই থৈ গৈছে - ৰবীন দে (ৰংমন), অমলেণ্ডু গুহ, হেমাংগ বিশ্বাস আদিয়ে এইসকলৰ মাতৃভাষা বাংলা; কিন্তু অসমীয়া ভাষাত সাহিত্য চৰ্চা কৰিছিল। এনে অসমীয়া ভাষাপ্ৰেমী, অসমপ্ৰেমীও অলেখ বাংলাভাষী লোক আছে, উল্লেখ কৰিলে যথেষ্ট দীঘলীয়া হব। অসমৰ সংগীত জগতত পুলক বেনাৰ্জী, উমা চক্ৰৱৰ্তী, জয় চক্ৰৱৰ্তী, অনিন্দিতা পাল, ভাৰতকৰ্ণ দেবজিত সাহা, আদিৰ অৱদানৰ কথা কোনে নাজানে? এই সকলে অসমৰ সংগীত জগতত প্ৰৱেশ নকৰা কৈয়ে, বাংলাভাষাতেই সংগীত চৰ্চা সাধনা কৰি প্ৰখ্যাত হব পাৰিলেহেঁতেন। এয়াও জানো সমন্বয়ৰ উদাহৰণ নহয়? দুখন ভিন্ন গামোচা জোৰা লগালেই সমন্বয় সাধন হব পাৰেনে? বাংলাভাষী অসমীয়া সকলে জোৰা দিয়া গামোচাৰে নহয়, আন উপায়েৰেও সমন্বয় সাধন কৰিব পাৰে। অসমীয়া ভাষাৰ উৎকৃষ্ট গ্ৰন্থ বাংলালৈ অনুবাদ (যিবোৰ ইতিপূৰ্বে দুই এজনে কৰিছে) আন আন গ্ৰন্থ বাংলাভাষাৰ পৰা অসমীয়ালৈ অনুবাদ কৰিব পাৰে।

মাননীয় সাংস্কৃতিক মন্ত্ৰীজনাই কৈছে - "প্ৰত্যক জাতি জনগোষ্ঠীৰ নিজৰ নিজৰ বৈশিষ্ট্য

অটুট থকাটো উচিত। গামোচা গামোচাৰূপে থাকিব লাগে।"

আমিও কওঁ - গামোচা, গামোচা হৈয়েই থাকক। আনহাতে, বিতৰ্কিত বিধায়ক শিলাদিত্য দেৱ গামোচা (সম্বৰ্ধনা বস্ত্ৰ) ৰ বিশেষজ্ঞ কেতিয়া হ'ল? এই প্ৰশ্নও বহুতৰে মনলৈ আহিছে। ডঃ প্ৰশান্ত চক্ৰৱৰ্তীয়ে এক বিজ্ঞপ্তিয়ে কয় - "শিলাদিত্যদেৱৰ সন্মতি গ্ৰহণ কৰি এইখন প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল।" আৰু

বহুতে প্ৰশ্ন কৰিছে, শিলাদিত্য দেৱৰ সন্মতি কিয় বিচাৰিব লগা হ'ল? অসমত আৰু কোনো এনে বিশেষজ্ঞ নাই নেকি? আৰু শিলাদিত্যদেৱনো কিয় সন্মতি দিব লাগে? ইত্যাদি। বহুদিনৰ আগতেই সুধাকৰ্ণই গীতেৰে কৈছিল - "আজিৰ অসমীয়াই নিজক নবচালে অসম ৰসাতলে যাব।" সেয়ে আজিৰ অসমীয়া (নৱ-প্ৰজন্ম)ই কথাবোৰ দকৈ ভাবি চাবৰ হ'ল।

ব'হাগৰ বতৰা

কুমুদ চন্দ্ৰ মেধি

বাঙলী মদাৰে আভৰণ ৰচিলে
আকাশ ৰঙীণ আভাৰে
কছৰা বনৰ শুভ্ৰ দলিচা
জিলিকে অসমী কোলাতে
বৰষুণে ধুৱালে ফাগুণৰ ধূলিৰে
আবৃত গছৰ ডাল পাত
লঠঙা ডালৰ সলালে ৰূপ
সেউজী বৰণে ন-কুঁহিপাত
বসন্তৰ আগমণত ধৰিদ্ৰী জীপাল
সদ্যন্তাত গাভৰু যেন
প্ৰকৃতিও হ'ল বিনন্দীয়া
মৰততে সৰগ হেন
শিপিনীৰ তাঁতৰ খটখটনি
গামোচাত সপোনৰ ফুল
কুলিৰ মাতত সুৰৰ মুচ্ছনা
মন হয় বিয়াকুল
তুলীয়াৰ চেৱত ঢোলৰ গুমগুমনি
নাচনীৰ ককাল ভঙা নাচ লাৰনি
বিহু আমাৰ বাপতি সাহোন
হিয়া কৰে ৰাই-জাই
বহাগত আহে বৰদৈচিলা
মাকৰ ঘৰলৈ যায়

মালিগাঁৱৰ কৰ্মশ্ৰী হিতেশ্বৰ শইকীয়া ভৱনত অনুষ্ঠিত বাংলা সাহিত্য সভা, অসমৰ প্ৰথম ৰাজ্যিক প্ৰতিনিধি সন্মিলনত দুখন গামোচাৰ সংমিশ্ৰণ ঘটাই প্ৰস্তুত কৰা বস্ত্ৰখনেৰে শিক্ষামন্ত্ৰীক সম্বৰ্ধনা জনোৱাৰ পিছতেই ৰাজ্যজুৰি বিতৰ্কৰ সুপ্ৰপাত ঘটিছে। অসমীয়া গামোচাক বিকৃত কৰাত বহুতে ক্ষোভ প্ৰকাশ কৰিছে। একাংশই থানাই থানাই গোচৰ তৰিছে। আৰু এই বিতৰ্কত সম্বৰ্ধনা বস্ত্ৰখন দেখি অনেকেই মনোকষ্ট পাইছে - "আমাৰ এই গামোচাখনৰ এনে - ৰূপ চাব নোৱাৰি।" আমিও মনোকষ্টত ভুগিছোঁ। যোৱা কিছুদিন ধৰি, সংবাদমাধ্যমত প্ৰচাৰ হোৱা, প্ৰকাশ হোৱা গামোচা বিতৰ্কৰ কথা দেখি-শুনি দুআষাৰ লিখিবলৈ বাধ্য হ'লোঁ। কাৰো মনত দুখ দিয়া বা কাকো

মিবুগালোক চোলা, পেৰেকমবঙ চাদৰ যেনেকৈ মিচিং সকলৰ একচেতিয়া সূতাৰে, বিশেষ বয়ন প্ৰণালীৰে প্ৰস্তুত কৰা হয়, তেনেকৈ গামোচাখনো অসমীয়া শিপিনীয়ে মৰমৰ দীঘ দি, চেনেহৰ বাণীৰে বৈ উলিয়ায়। কিন্তু বাংলা সাহিত্য সভা অসমত যিদুখন ভিন্ন গামোচাৰ সংমিশ্ৰণেৰে বিতৰ্কিত সম্বৰ্ধনা বস্ত্ৰ প্ৰস্তুত কৰা হৈছে, তাৰ দীঘ বাণীত মৰম-চেনেহ বিচাৰি পাবলৈ নাই। নাই পদুমৰ চকাও। গীতত জানো এনেয়ে কৈছে - "গামোচাৰে আঁচলতে পদুমৰে চকা/ মূৰতে মেৰিয়াই আহে পাহোৱাল ডেকা আৰু অসংখ্য বিছনাম বিহুগীতে গামোচাৰ নিজস্ব ঐতিহ্যৰ কথা কয়। কিন্তু এই বিতৰ্কিত গামোচা (সম্বৰ্ধনা বস্ত্ৰ)খনত সেই ঐতিহ্য

গোপীনাথ বৰদলৈ বঁটা প্ৰাপক ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাঃ এটি আলোচনা

অসমৰ প্ৰথম প্ৰধানমন্ত্ৰী (মুখ্যমন্ত্ৰী) লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈৰ ব্যক্তিত্ব তথা তেখেতৰ ৰাজনৈতিক আৰু সামাজিক আদৰ্শৰ কেতবোৰ এনে দিশৰ ওপৰত আলোকপাত কৰিছে অসমৰ নগাঁও জিলাত জন্ম লাভ কৰা আৰু বৰ্তমান জাৰ্মানীত বাস কৰা ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাই। যোৱা ৩ অক্টোবৰ, ২০২১ (ইং) তাৰিখে তেখেতক অসম চৰকাৰে 'লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈ ৰাষ্ট্ৰীয় সংহতি আৰু অৱদান বঁটা' প্ৰদান কৰি সন্মানিত কৰিছে। এক গাভীৰূপৰ সভাত ভাৰতৰ উপ ৰাষ্ট্ৰপতি এম ভেংকইয়া নাইডুৱে তেওঁক এই বঁটা প্ৰদান কৰিছে। লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈৰ ওপৰত অধ্যয়ন আৰু চিন্তা-চৰ্চা কৰা ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাক এই বঁটা প্ৰদান কৰি যথার্থভাৱেই যোগ্যজনক সন্মানিত কৰা হৈছে বুলি আমিও অনুভৱ কৰিছোঁ।

ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাই ডেভিড স্কটৰ পৰা আৰম্ভ কৰি অসমৰ প্ৰথম মুখ্যমন্ত্ৰী গোপীনাথ বৰদলৈ সম্পৰ্কে গ্ৰন্থ প্ৰণয়ন কৰাৰ পৰা গোপীনাথ বৰদলৈৰ ব্যক্তিগত দিনলিপিৰ সম্পাদনা কৰালৈকে বিভিন্ন

কৰ্ম সম্পাদন কৰি অসমৰ ইতিহাস তথা সাহিত্যৰ জগতখনলৈ এক অতুলনীয় বৰঙণি আগবঢ়াইছে। পিছে বিভিন্ন কাৰণত ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱা সম্পৰ্ক অসমৰ বৌদ্ধিক মহলত যিমান আলোচনা হ'ব লাগিছিল, তেনেধৰণৰ আলোচনা আজিকোপতি সম্ভৱপৰ হৈ উঠা নাই। বিভিন্ন গ্ৰন্থ প্ৰণয়ন কৰি এগৰাকী ইতিহাসবিদ হিচাপে সুপ্ৰতিষ্ঠিত হোৱা ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱা সম্পৰ্কে আলোচনাৰ পোষকতা কৰি এই লেখাটি প্ৰস্তুত কৰা হৈছে। যিহেতু তেখেতক সৌ সিদিনা 'লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈ ৰাষ্ট্ৰীয় সংহতি আৰু অৱদান বঁটা' প্ৰদান কৰা হৈছে, সেয়েহে এই লেখাটিত ডঃ বৰুৱাই গোপীনাথ বৰদলৈ সম্পৰ্কে অৱতাৰণা কৰা আৰু তেওঁৰ গ্ৰন্থত সন্নিবিষ্ট কৰা বিভিন্ন বিষয় সম্পৰ্কে এই লেখাটিত সন্নিবিষ্ট কৰা হৈছে।

ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাৰ জন্ম হৈছিল ১৯৩৭ চনত। নগাঁওত জন্মলাভ কৰা ডঃ বৰুৱাৰ পিতৃ আছিল ডাঃ ললিত কুমাৰ বৰুৱা আৰু মাতৃ আছিল কুসুম কুমাৰী বৰুৱা। সেই ললিত বৰুৱাৰেই এগৰাকী ভাতৃ আছিল অসমৰ এগৰাকী চিন্তাশীল লিখক তথা

অসমীয়া কলা-সংস্কৃতিৰ কাণ্ডাৰী ডাঃ বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱা। সেই হিচাপে চাবলৈ গ'লে নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাৰ ঘৰখনত আচলতে তাহানিৰ পৰাই বিৰাজ কৰিছিল এক বৌদ্ধিক পৰিবেশে।

নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাই স্বগৃহত থাকি স্কুলীয়া শিক্ষা সমাপ্ত কৰে। বিদ্যালয়ৰ শিক্ষা সুকলমে সমাপ্ত কৰি তেখেতে কটন মহাবিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰে। কটন মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা প্ৰি ইউনিভাৰ্ছিটি সম্পূৰ্ণ কৰি তেখেতে বেনাৰছ

হিন্দু বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা বি এ, এম এ আৰু আইনৰ শিক্ষা সম্পূৰ্ণ কৰে।

বুৰঞ্জীত স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰী সম্পন্ন কৰি নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাই বিষয়টোৰ প্ৰতি অধিক আগ্ৰহী হৈ পৰে। তেখেতে এইবাৰ বুৰঞ্জী বিষয়ত পি এইচ ডি গৱেষণাৰ বাবে মন বান্ধে। পিছে গৱেষণাৰ বিষয়বস্তু সম্পৰ্কে ঠিৰাং কৰিবলৈ গৈ তেওঁ বিপাণ্ডত পৰিল। সেই সময়তেই তেওঁ পিতৃৰ

কথা সুৱৰি বৰুৱাই লগ কৰিলে অসমৰ প্ৰখ্যাত বুৰঞ্জীবিদ ডঃ সূৰ্য্য কুমাৰ ভূঞাক। ডঃ সূৰ্য্য কুমাৰ ভূঞাই তেওঁক ডেভিড স্কটৰ ওপৰত গৱেষণা কৰিবলৈ পৰামৰ্শ দিলে। পিতৃৰ

অভিজিত দত্ত

বাল্যকালৰ বন্ধু ডঃ সূৰ্য্য কুমাৰ ভূঞাৰ এই উপদেশক সাৰোগত কৰি নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাই ডেভিড স্কট সম্পৰ্কে গৱেষণা আৰম্ভ কৰিবলৈ সাজু হয়। এই সম্পৰ্কে তেওঁ অসমৰ এক বিখ্যাত ই-আলোচনী 'সাহিত্য ডট অৰ্গ'ৰ জুন, ২০১৫ সংখ্যাত সম্পাদক দীপজ্যোতি বৰাৰ আগত নিজৰ ভাব এইদৰে প্ৰকাশ কৰিছে, "মই বুৰঞ্জী বিষয়ত এম. এ. পাছ কৰিছিলোঁ। তাৰ

পিছত পি. এইচ. ডি. গৱেষণাৰ কাৰণে মোক এটা বিষয়ৰ প্ৰয়োজন হৈছিল। সেই সময়ত মই মোৰ দেউতাৰ বন্ধু সূৰ্য্য কুমাৰ ভূঞাৰ ওচৰলৈ গ'লোঁ। তেওঁ মোক বিষয় হিচাপে বাচি দিলে 'ডেভিড স্কট'। গতিকে অসমৰ বিষয়ে চৰ্চা কৰোঁতে মই এজন বুৰঞ্জীবিদ হিচাপেই থাকি গ'লোঁ আৰু অসমত মই মোৰ মূল গৱেষণা ভূমি হৈ পৰিল।"

ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাই বিষয়সমূহ অধ্যয়ন কৰাৰ সময়ত বিষয়সমূহৰ গভীৰলৈ প্ৰবেশ কৰি বিষয়সমূহৰ সম্যক অধ্যয়ন কৰাটো প্ৰায়েই পৰিলক্ষিত হয়। সেয়েহে গৱেষণাৰ সময়ত ডেভিড স্কট সম্পৰ্কে গ্ৰন্থ সমূহৰ পৰা লাভ কৰা তথ্যতেই স্ফুৰ্ত্ত নাথাকি তেখেতে ডেভিড স্কটৰ তথ্য বিচাৰি বিলাতলৈও যায়। এনেদৰেই তেওঁ তেওঁৰ গৱেষণাৰ কাম সম্পন্ন কৰে। ইতিপূৰ্বে উল্লেখ কৰা সাক্ষাৎকাৰটোত বৰুৱাই এই বিষয়ে এনেদৰে উল্লেখ কৰিছে, "অসমৰ অন্যান্য বুৰঞ্জীবিদসকলৰ লগত মোৰ এইখিনিতেই পাৰ্থক্য যে তেওঁলোকে অসম সম্পৰ্কেই গৱেষণা বা লিখা-ব্যাখ্যা কৰি আছে আৰু মই অসম (এঘাৰপৃষ্ঠাত চাওক)

জোনাক উপৰি পৰে

'নমস্কাৰ, সন্ধিয়াৰ বাতৰি লৈ ষ্টুডিঅত মই ৰশ্মিতা গোস্বামী', আজিৰ মুখ্য বাতৰি সমূহ হৈছে...

ঃ আহ দেউতা নামাৰিবা, দুখ পাইছোঁ। দেউতা প্লীজ। নামাৰিবা।
ঃ চুপ গাধী, মই তোক কৈছিলোঁ নে দোকানৰ পৰা উভতি আহি পঢ়া টেবুলত দেখিব লাগিব। কৈছিলোঁ নে নাই? ক'? তেন্তে কিয়...? খঙত একো নাই হৈ ৰণাক দেউতাকে গৰু পিটন দিবলৈ ধৰিলে। উপায়হীন ছোৱালীজনী অসহনীয় যন্ত্ৰণাত কেঁকাই উঠিল-

ঃ দেউতা, আৰু নামাৰিবা। বৰ দুখ পাইছোঁ।
ঃ দুখ পাবলৈয়ে মাৰিছোঁ। আৰু মাৰিম। মোৰ কথা কিয় অমান্য কৰিছিলি? বাপেৰক চিনি পোৱা নাই হা?

এইবাৰ আৰু জোৰেৰে কোবাবলৈ ধৰিলে।
ঃ হেই, কি কৰিছে! কি কৰিছে! নিজৰ কিশোৰী জীয়েকজনীকনো এনেকৈ কোনোবাই মাৰেনে? চাওকচোন তেজ ওলাই আহিছে! মাকে উধাতু খাই দৌৰি আহি ক'লে।

ৰণাক হাতত, পিঠিত, কৰঙনত তেজ বিৰিঙি উঠিছে। দেউতাকে খন্তেক সময় তৰক মাৰি মাক জীয়েকলৈ চাই এছাৰিডাল লৈ বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। নৱম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰী ৰণাক। 'ৰণাক শিৱাংগী'। অতি মেধাৱী ৰণাক লৈ দেউতাকৰ

আকাশলংঘী সপোন। ভালদৰে পঢ়া-শুনা কৰি তাই চিকিৎসক হওক, অভিযন্তা, বৈজ্ঞানিক কিস্মা প্ৰশাসনিক বিষয়া হওক। ঘৰখনৰ লগতে সমস্ত অঞ্চলটোলৈ সুনাম কঢ়িয়াই আনক। ভৱিষ্যতে যাতে পিতৃ হিচাপে তেওঁ মানুহৰ সম্মুখত বুকু ফিল্দাই কথাক'ব পাৰে। ঘৰত থকা

হিয়া দাস, শুবালকুছি

সময়খিনিত ৰণাকৰ ওপৰত চোকা নজৰ ৰাখে। তেওঁ নিজৰ সপোন পূৰণ কৰিবলৈ ৰণাকক কঠোৰতকৈয়ো কঠোৰতম অনুশীলন কৰিবলৈ বাধ্য কৰে। আবেলি স্কুলৰ পৰা উভতি অহাৰ পিছত ৰণাকৰ কাম হ'ল ভাত-পানী খাই অকণমান জিৰণি লৈ পঢ়া টেবুলত বহা। একেৰাহে ৰাতি দহ বজালৈকে তাই অধ্যয়ন কৰিবই লাগিব। বাধ্যতামূলক। স্কুলৰ পৰা আহি ঘৰ সোমোৱাৰ পিছত আৰু ক'লেকো ওলাব নোৱাৰে তাই। কাৰণ তাই পিতৃৰ সপোনক বাস্তৱৰ ৰূপ দিব লাগিব। তাৰবাবে তাইৰ কাম মাথোঁ পঢ়া আৰু পঢ়া। অন্য ল'ৰা-ছোৱালীৰ দৰে সাধাৰণ নহয় তাইৰ জীৱনটো।

কিন্তু ৰণাকৰ সপোন...? ৰণাকৰ মনতো গোপনে সাৰে থাকে এটা বৰ ধুনীয়া সপোন। সেই সপোনে তাইৰ মনত নৱ উদ্যম জগাই তোলে। সকলো বাধা ভাঙি পাৰ হৈ আগুৱাই যাবলৈ প্ৰেৰণা দিয়ে। সন্ধিয়া দেউতাক ঘৰত নাথাকিলে মাকৰ চাদৰ এখনকে গাত মেৰিয়াই লৈ আনটো কোঠাত থকা ড্ৰেছিং টেবুলৰ আইনাখনত নিজকে চাই চাই আপোনমনে (নপৃষ্ঠাত চাওক)

ব'হাগৰ বতৰা

ৰাজলক্ষ্মী বৰঠাকুৰ,
দেৱৰাজ বয় মহাবিদ্যালয় গোলাঘাট

ৰুণজুন পঁপুৰ বজাই নামি অহা বৰষুণ জাকে ব'হাগ অহাৰ বাতৰি দিলে
মেঘে মাদল বজালে, ডাৰৰৰ মাজে মাজে
চিকমিক বিজুলীৰ লুকা-ভাকু খেলা।
স্নান ৰতা প্ৰকৃতিয়ে তেওঁৰ সেউজীয়া
আচল খনি মেলি ধৰিলে,
ৰং বিৰঙৰ নানা ৰঙীন ফুলবোৰে
ৰঙৰ পোহাৰ মেলিলে।
নাচনীৰ খোপা শুৱনি কৰিবলৈ কপৌ পাহিয়ে
গছৰ ডালত মিচিকিয়াই হাঁহিলে
কুলি-কেতেকীৰ মিঠা মাতে ব'হাগ অহাৰ বাতৰি দিলে
সেউজীয়া প্ৰকৃতিৰ এই ন - ৰূপে অসমীয়া জাতিৰ
বাপতিসাহোন ব'হাগৰ বিহুটি অহাৰ বাতৰি দিলে।

ৰঙালী বিহুৰ পৰম্পৰা

মৰমৰ অকণিহঁত, চেনেহৰ ৰঙালী বিহুটি পালেহিয়েই নহয়নে বাক ! বিহু অসমীয়াৰ জাতীয় উৎসৱ। বিহু প্ৰধানতঃ কৃষিভিত্তিক উৎসৱ আৰু ই প্ৰকৃতিৰ লগত জড়িত। দিন-ৰাতি সমান হোৱাৰ দিনা অৰ্থাৎ মহাবিশ্বৰ সংক্ৰান্তিৰ দিনা বহাগ বিহু পালন কৰা হয়। পুৰণি কালত আৰ্য সকলে এই দিনটোতে গো-প্ৰভৃতি পোহনীয়া জীৱ - জন্তুৰ মংগলার্থে আৰু কৃষি ভূমিৰ উৰ্বৰতা তথা শস্য বৃদ্ধিৰ অৰ্থে সূৰ্য দেৱতাৰ পূজা কৰিছিল।

বসন্ত ঋতুৰ আগমনৰ লগে লগে প্ৰকৃতিৰ বুকুত নতুনৰ জোৱাৰ উঠে। ন পানী পাই গছে গছে কুঁহিপাতে মিচিকিয়াই; নাহৰ, কপৌ, তৰগ ফুলে সুগন্ধি বিলায়। কুলি, কেতেকীৰ সুৰদী মাতে বিহুৰ বতৰা আনে। এনেহেন বিহুটিৰ লগত আমাৰ বহুতো পৰম্পৰা আৰু বিশ্বাস জড়িত হৈ আছে। তেনে এক পৰম্পৰা হৈছে গৰু বিহুৰ দিনা এশ এবিধ শাক খোৱাৰ পৰম্পৰা। বিহু নামত গাইছে “আইতা অ’ এশ এবিধ শাকেৰে ৰান্ধো

গৰু বিহুৰ দিনাখন গৰু গা ধুৱাই লৈ
তৰালি পথাৰে ৰান্ধো”

সময় পৰিবৰ্তন হ’লেও কিছুমান পৰম্পৰা কম বেছি পৰিমাণে চলি আছে। বহাগ বিহু সাত দিন ধৰি পালন কৰা হয়। বিভিন্ন নামেৰে বিহুৰ এই সাতটা দিনক নামাকৰণ কৰা হৈছে। সেয়ে এই বিহু সাত বিহু বুলিও কোৱা হয়। সাত বিহুৰ নাম কেইটা হৈছে গৰু বিহু, মানুহ

বন্দিতা শৰ্মা কন্দলি

বিহু, গোসাঁইৰ বিহু, কুটুম বিহু, চেনেহী বিহু, চেৰা বিহু আৰু ফাট বিহু। এনেদৰেই ব’হাগ বিহুত সাত বিহুৰ পৰম্পৰা পালন কৰিছিল। কোনো কোনোৰ মতে সাত বিহুৰ নাম কেইটা অলপ সালসলনি কৰা দেখা যায়। এই গৰু বিহুৰ দিনাই এশ এবিধ শাক খোৱাৰ নিয়ম আছে। জনবিশ্বাসমতে এশ এবিধ শাকৰ আঞ্জাই বছৰটোলৈ মানুহক নিৰোগী কৰি ৰাখে। এশ এবিধ শাকৰ নাম হৈছে অমিতা, অশোক ফুল, আলুগুটি, কঁঠাল মুচি, কেৰেলা, আদা, নহৰু, পিয়াজ, কেহেঁৰাজ, কাঁচি পকা জেতুলি পকা, কুঁহিয়াৰ আগ, কুকৰা ঠেঙীয়া, কোৱা ভাতুৰী, দোৰোণ, দুৰৰি বন, বনজালুক, পিৰালী পালেং, কেএগবন, ওলকচু, ক’লা কচু, ৰঙালাউ, লফা, হেলচি শাক, সৰিয়হ শাক, হাতীখুতুৰা, মানিমুনি, শেৰালী ফুল, লাই জাবৰী, লাই শাক, কাঠ আলুৰ আগ, কলমৌ, কল পচলা, কোমোৰা, মাটি কাদুৰী, মালভোগ খুটুৰা, মৰিচা, মেটেকা, মাটি কঁঠাল, মচুৰ দাইল, মটৰ মাহ, মাটি মাহ, বহৰমাহ, মধুৰী কোঁহ, মোৱা আলু, মধুশোলেং, মূলা, খুতৰা, জিৰা, ধনীয়া, গাখীয়াতী,

গাজৰ, চুকাশাক, চজিনা, মৰলীয়া, জিলমিল, জলকীয়া, বেঙেনা, জাতি লাউ, জিকা, ঢেকীয়া, নৰসিংহ, নেফাফু, মহানিম, নিলাজী বন, পদিনা, পটল, পালেং শাক, পুৰৈ শাক, পনৌনোৱা, বেত গাজ, পচতীয়া, ব্ৰাহ্মী শাক, বৰ মানিমুনি, বৰ থেকেৰা, বিহলঙনী, বকুল ফুল, বিয়নী সাৱতা, বৰালী ভকুৰা, বন্দাবন, বহঁমথুৰি, বিশৈল্যকৰণী, বাহক তিতা, ভেদাই লতা, ভেকুৰী তিতা, টিকণি বৰুৱা, টেঙামৰা, বৰটেঙেচী, সৰু টেঙেচী, মান কচু, তিতা ফুল, তিয়ঁহ, থেকেৰা, থেৰেজু, দাংবদি, দুপৰটেঙা, মচন্দৰি, মানধনীয়া, শিঙৰী, শুকলতি, কৰিয়াবীজল, মহাভিঙ্গৰাজ, আদি।

ইয়াৰ উপৰিও কিছু কিছু ঠাইত সাত শাকী খোৱাৰ নিয়ম আছে। এই সাত শাকী সাত বিহুৰ দিনা সাত বিধ শাকেৰে আঞ্জা খোৱাৰ নিয়ম আছে। ৰঙালী বিহুত গাঁৱৰ ৰাইজ একত্ৰিত হৈ গৃহস্থৰ ঘৰত হুঁচৰি মাৰি গৃহস্থক বছৰটোৰ মঙ্গল ব অৰ্থে আৰ্শ্ববাদ দিয়াৰ নিয়ম আছিল। বৰ্তমান এই নিয়ম কিছু কমিছে যদিও হেৰাই যোৱা নাই। বিহু আমাৰ সমন্বয়ৰ প্ৰতীক। ই আমাক একতাৰ দোলেৰে বান্ধি ৰাখে। বাপতি সাহোন ৰঙালী বিহুটি আমাৰ অসমীয়া জাতিৰ দাপোন স্বৰূপ। গতিকে বিহু বুলি ৰঙ ৰহইচ কৰোঁতে আমি আমাৰ নৈতিক গুণ সমূহ পাহৰি যাব নালাগিব। বিনয়ী, নম্ৰতা আৰু শ্ৰদ্ধাশীল হৈ বিহু পালন কৰিলেহে জাতীয় উৎসৱ ৰঙালী বিহুৰ স্বকীয়তা উজলি উঠিব।

বিহু নামত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ নাম-বৰ্ণনা

পানীয়েই প্ৰাণীৰ প্ৰাণ। অকল প্ৰাণীৰেই নহয়, সৃষ্টিৰ বাবে অপৰিহাৰ্য তিনটা প্ৰধান উৎস বায়ু, পানী আৰু মাটিৰ ভিতৰত পানী অন্যতম। মানুহৰ বাবেতো পানী আৰু বেছি প্ৰয়োজন। আনকি মানুহৰ দেহত তেজতকৈও পানীৰ পৰিমাণ অধিক। সেইবাবেই হয়তো মানৱ সভ্যতাৰ পুলিটোইও গজালি মেলিছিল নদীৰ পাৰতেই।

আদিম মানৱক আধুনিক ৰূপ দিয়াত নদীসমূহৰ প্ৰভাৱেই আটাইতকৈ বেছি। মানৱ ইতিহাসত যিকেইটা সভ্যতাই মানুহৰ আলোকময় যাত্ৰাক চিৰজ্যোতিমান কৰি তুলিছে, সেই আটাইকেইটা সভ্যতাৰে সৰল বুনীয়াদ ৰচনা হৈছিল নদীৰ পাৰত। গতিকে নদী-মানুহৰ সম্পৰ্ক চিৰন্তন; নদীক বাদ দি মানুহৰ জীৱন অসম্পূৰ্ণ।

বেবিলনীয় সভ্যতা গঢ় লৈছিল টাইগ্ৰীছ আৰু ইউফ্ৰেটিছ নদীক কেন্দ্ৰ কৰি। সেইদৰে নীল নদীক কেন্দ্ৰ কৰি মিছৰীয় সভ্যতা, সিন্ধু নদীক কেন্দ্ৰ কৰি সিন্ধু বা হিন্দু সভ্যতা, হোৱাংহো আৰু ইয়াং চিকিয়াং নদীৰ পাৰত চীনা সভ্যতাই লহপহকৈ ঠন ধৰি উঠিছিল।

একেদৰে পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ চহকী আৰু বিখ্যাত মহানগৰসমূহৰ জন্ম নদীৰ পাৰত; য’ত এই চহৰসমূহে মানৱ সভ্যতাৰ গৌৰৱোজ্জ্বল ইতিহাসৰ সৰ্বোৎকৃষ্ট চানেকি বহন কৰি আছে। মানুহৰ আকাশলংঘী সফলতাৰ উজ্জ্বল স্বাক্ষৰ বহন কৰা সেই চহৰসমূহ হৈছে ইৰাকৰ টাইগ্ৰীছ নদীৰ পাৰৰ বাগদাদ চহৰ, ইংলেণ্ডৰ টেমছ নদীৰ পাৰৰ লণ্ডন, ফ্ৰান্সৰ ছিয়েন নদীৰ পাৰৰ পেৰিছ, জাৰ্মানীৰ স্পী নদীৰ পাৰৰ বাৰ্লিন, আমেৰিকাৰ হাডছন নদীৰ পাৰৰ নিউয়ৰ্ক আৰু থাইলেণ্ডৰ মেনাম নদীৰ পাৰৰ বেংকক চহৰ পৃথিৱী বিখ্যাত।

একেদৰে গঙ্গা, যমুনা, সৰস্বতী, গোদাবৰী, কাবেৰী, নৰ্মাদা, শতদ্ৰু, কাবেৰী, ইৰাৱতী, ব্ৰহ্মপুত্ৰ আদি নদীসমূহে ভাৰতীয় সভ্যতাৰ অগ্ৰগামী যাত্ৰাত কিমান গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰি আহিছে।

মুনিন্দ্ৰ বৈশ্য, ওদালগুৰি

হিমালয়ৰ বুকুত জন্ম লোৱা মহাবহু ব্ৰহ্মপুত্ৰ অসমৰ মাজেৰে নিৰৱচ্ছিন্নভাৱে বৈ আছে যুগ যুগান্তৰ ধৰি। ব্ৰহ্মপুত্ৰ কেৱল এখন নদীয়েই নহয়, ই অসমীয়া মানুহৰ স্বাভিমান, অসমীয়া মানুহৰ গৌৰৱ। ব্ৰহ্মপুত্ৰই কেৱল পানীয়েই দিয়া নাই, দিছে অসমীয়া মানুহক প্ৰাণ আৰু দিছে চিনাকি। এই ভৰা ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুতেই অসীম বীৰত্বৰে যুঁজি মহানায়ক লাচিত বৰফুকনে মোগলক পৰাস্ত কৰি জাতিটোৰ অস্তিত্ব চিৰস্থায়ী কৰিছিল। ব্ৰহ্মপুত্ৰক সাক্ষী কৰিয়েই ইয়াৰ দুয়োপাৰে ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰ জাতি জনগোষ্ঠীৰ সমন্বয়ত গজি উঠিছে বৃহত্তৰ অসমীয়া সমাজখন। অসমীয়া সমাজ গঠন, উত্তৰণ আৰু প্ৰগতিত মহাবহু ব্ৰহ্মপুত্ৰই পালন কৰিছে যুগান্তকাৰী ভূমিকা। ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুয়েদি বৈ যোৱা প্ৰতিটোপাল পানীয়ে দেখি গৈছে অসমীয়া জাতিৰ উত্তৰণ, দেখি গৈছে বাৰেবৰনীয়া অসমীয়া সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ অপৰূপ ৰূপ-লাৰণ্য ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুৰে কেৱল পানীয়েই বৈ যোৱা নাই, অসমীয়া সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ বাৰ্তাও কঢ়িয়াই লৈ গৈছে। অসমৰ বুকুত ৰচিত প্ৰতিটো গান, প্ৰতিখন গ্ৰন্থৰ নীৰৱ সাক্ষী হৈ আছে ব্ৰহ্মপুত্ৰ। অসমীয়া সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ সুৰ্যমুখী যাত্ৰাত ব্ৰহ্মপুত্ৰই সদায় প্ৰেৰণা যোগাই আহিছে। প্ৰকৃতিৰ বুকুলৈ বসন্ত নামি অহাৰ বাতৰিও ব্ৰহ্মপুত্ৰে দিয়ে। সেইবাবেই ভূপেন হাজৰিকাই কৈছিল “স্বকীয় ৰূপ লৈ বহাগ আছে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দুয়ো পাৰলৈ।” যিখন ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ সাৰুৱা পৰিৱেশত বিহু নাম

(আঠপৃষ্ঠাত চাওক)

R&B COACHING CENTRE
"Better Future, Starts Here"
 CLASS - 8, 9 & 10TH (SEBA & CBSE)
 CLASS - 11TH & 12TH (AHSEC & CBSE)
 CLASS - B. COM (HONOURS)
 PH: 99541-21231

FACILITIES:
 AC CLASS ROOM
 HIGHLY EXPERIENCED FACULTIES
 NOMINAL FEES
 MOCK TEST FREQUENTLY
 ONE TO ONE COMMUNICATION WITH STUDENTS
 100% PASS PERCENTAGE

SCIENCE
COMMERCE
ARTS

FREE GUIDANCE FOR NEET / JEE

OUR ACHIEVEMENTS IN 2022 HS FINAL EXAM

TANISHKA
 MARKS 96

PACHIM GUWAHATI DURGA MANDIR, OPP. BHARALUMUKH POLICE STATION, GHY-9
 BRANCH: HARABALA PATH, H. NO-23A, BORA SERVICE, ULUBARI, NEAR PUMA SHOWROOM, GHY-7

বঙালী বিশ্ব শুভেচ্ছাৰে...

Pet Aid Pet Shop

We deals in :

- * Dog Food & Accessories
- * Veterinary Medicine
- * Dog Sale
- * Bird Food
- * Aquarium

**** Experience Doctor Available**
 Ph.No.: 97065 08700/98648 40128
 B.R.Phookan Road, Bharalumukh, Guwahati-781009

আকাশত বঙ উৰিছে বঙালীৰ

কমলেশ কাঞ্চন

গছৰ লঠঙা ডালে
 সেউজীয়া পোছাকযোৰ পিন্ধিছে
 কুলি চৰাইটিয়ে সকলোকে বাতৰি দিছে
 বৰদৈচিলা মাকৰ ঘৰলৈ যাব আৰু আকাশত উৰিব
 বঙালীৰ বঙ।
 প্রকৃতি আজি যৌৱনপ্রাপ্ত।
 বাংলালী গাভৰুৰ নপুৰৰ শব্দ
 নিশা নৈৰ পাৰৰ আঁহতৰ তলৰ সেউজ তৃণভূমিত
 সুমধুৰ সুৰেৰে বন্ধুক-বন্ধুক কৈ বাজি আছে
 ব'হাগৰ বিহু নাম গাইছে। আজি বিহু নামে
 হৃদয়খন ৰঙীন কৰিছে।
 অসমৰ আকাশ-বতাহ
 আজি ৰঙীন।
 বঙালী বিহুক আদৰি লৈছে প্রকৃতিয়ে
 আৰু অসমীয়া জাতি-মাটিয়ে।
 বৰদৈচিলাই আনিলে ব'হাগ
 দিলে সুখৰ বতৰা
 উজনী- নামনি একাকাৰ কৰি
 বিলালে সমষ্ণ আৰু একতাৰ বাণী ॥

পবিত্ৰ ৰমজান মাহৰ বিদায় বেলাত

পৰিমাণে তাৰ প্ৰতিফল পোৱা যায় বুলি পবিত্ৰ কোৰান শ্বৰীফ আৰু হাদিছত বৰ্ণিত আছে। ইয়াৰ দ্বাৰা বুজিব পৰা যায় যে এই ৰমজান মাহৰ ৰোজাৰ সুকীয়া মৰ্যদা আদি মানৱ হজৰত আদম (আঃ) ৰ পৰা পৃথিৱীৰ শেষ দিন অৰ্থাৎ কিয়ামত পৰ্যন্ত আছিল, আছে আৰু থাকিব। পবিত্ৰ ৰমজান মাহ অনুভৱৰ, ত্যাগৰ, সহায়ৰ, ভাতৃত্ববোধৰ, ঐক্য, সংহতিৰ, প্ৰকৃতাৰ্থত সৃষ্টিকৰ্তাৰ ওচৰত আত্মসমৰ্পণৰ মাহ। ৰমজান মাহৰ ৰোজা ইছলামধৰ্মী সকলো প্ৰকাৰ লোকৰ ওপৰত বাধ্যতামূলক। ইয়াত ধনী, দুখীয়া, ৰজা আৰু প্ৰজাৰ ব্যৱধান নাই। অৱশ্যে দুৰনীৰ্ভীয়া পথৰ যাত্ৰা, অসুখ ইত্যাদিৰ ক্ষেত্ৰত ইছলাম ধৰ্মীয় বিধান অনুযায়ী ব্যৱস্থা আছে। এই সকলোবোৰ বাহ্যিক ভাবে পালন কৰাৰ অন্তৰালত পবিত্ৰ ৰমজান মাহৰ ৰোজাই

প্ৰতি বছৰতে লৈ অহা বিশেষ বাৰ্তাবোৰ কেৱল ইছলামধৰ্মী লোক সকলেই নহয় বিশ্বৰ সকলো ধৰ্ম কিত্বা নাস্তিক সকলৰ বাবেও পালনীয়। পবিত্ৰ ৰমজান মাহত ৰোজাৰ ব্ৰত পালন কৰা মুছলমান লোকসকলে সূৰ্য উদয়ৰ পূৰ্বৰ পৰা অস্ত গমণৰ ঠিক পিছ মুহূৰ্তলৈকে লঘোণ দিব লাগে। ইয়াৰ দ্বাৰা বিশ্বৰ প্ৰায়বোৰ দেশতে খাবলৈ নাপায় দাৰিদ্ৰতাৰ সৈতে যুজি থকা অসহায় লোক সকলৰ ক্ষুধাৰ, তৃষ্ণাৰ লগতে এগৰাকী লোকৰ সকলো প্ৰকাৰৰ প্ৰকৃত অনুভৱ হৃদয়ৰ পৰা কৰিব পৰাৰ এক অনন্য ব্যবস্থা বুলি আখ্যায়িত কৰিব পাৰি। পবিত্ৰ ৰমজান মাহৰ শেহৰ পিছৰ দিনটোত উলহ মালহেৰে ঈদ উল ফিত্ৰ উৎসৱ পালন কৰা হয়। ইছলাম ধৰ্মৰ বিধান অনুযায়ী ধনী লোক সকলে নিয়মমাফিক ভাবে জাকাত আৰু চদকা(দান) কৰাৰ উপৰিও পবিত্ৰ

ৰমজান মাহৰ ৰোজাব্ৰত পালন কৰাৰ সম্ভৱালকৈ দুখীয়া লোক সকলক ফিত্ৰা আদায় দিয়াটোও বাধ্যতামূলক। যাৰ ফলশ্ৰুতিত দুখীয়া লোক সকলেও ধনী লোক সকলৰ দৰে উলহ মালহেৰে পবিত্ৰ ঈদ উল ফিত্ৰ পালন কৰিব পাৰে। সুস্থ ধনী দুখীয়া সকলো মুছলমান লোকৰ ওপৰত ৰোজাৰ ব্ৰত পালন কৰা বাধ্যতামূলক হ'লেও ফিত্ৰা আদায় দিয়া কাৰ্য কেৱল ধনী সকলৰ ওপৰতহে বাধ্যতামূলক। পবিত্ৰ ৰমজান মাহৰ গোটেই মাহতোতে পালনীয় আৰু কৰণীয় সকলোবোৰ কাৰ্য আন এঘাৰটা মাহটো পালনীয় আৰু কৰণীয় কেৱল ৰোজাব্ৰত পালন কৰা আৰু ফিত্ৰা আদায় দিয়াৰ বাহিৰে। প্ৰকৃতাৰ্থত যদি বিশ্বৰ মুছলমান সকলে এনেদৰে আনৰ দুখ-কষ্টৰ অনুভৱ, সহায়, মানৱতাবোধ ইত্যাদিৰ মাজেৰে আন এঘাৰটা মাহ অতিবাহিত কৰিবলৈ

যত্নপৰ হয় তেন্তে সমগ্ৰ বিশ্বত সেয়া এক আদৰ্শ হ'ব আৰু শান্তি প্ৰতিষ্ঠাত সহায়ক হ'ব। সাম্প্ৰতিক সময়ত বিশ্বৰ ইছলামিক দেশবোৰ সন্ত্ৰাসবাদী কাৰ্যকলাপৰ দ্বাৰা বাৰুকৈয়ে জৰ্জৰিত হৈ থকা সকলোৰে দৃষ্টিগোচৰত আছে। এই ক্ষেত্ৰত দৃঢ়তাৰে উল্লেখ কৰিব পাৰি যে ইছলাম ধৰ্মত সন্ত্ৰাসবাদৰ স্থান নাই। এই সম্পৰ্কত হজৰত মহম্মদ (ছঃ) ৰ বক্তব্য এনেধৰণৰ যে সন্ত্ৰাসবাদী সকলৰ মুৰৰ এহাত ওপৰত আল্লাহ পাকৰ গজৰ অৰ্থাৎ শক্তি অৱধাৰিত হৈ থাকে। এনে ধৰণৰ সন্ত্ৰাসবাদী কাৰ্যকলাপৰ বাবে সমগ্ৰ বিশ্বতে ইছলাম ধৰ্মৰ বদনাম হৈ আছে আৰু অৱশ্যে ইছলাম ধৰ্ম বিৰোধী এচাম তথাকথিত কাৰ্যকলাপে এনে ধৰণৰ সন্ত্ৰাসবাদী কাৰ্যকলাপত সাৰ পানী যোগান ধৰি আহিছে। সমগ্ৰ বিশ্বৰ শান্তি প্ৰিয় লোক সকলে এই দুয়ো বিধ

কাৰ্যকলাপক কোনোদিনে প্ৰশ্ৰয় দিয়া নাই বৰঞ্চ ঘৃণাৰ দৃষ্টি নিষ্ক্ষেপ কৰি আহিছে। পবিত্ৰ ৰমজান মাহৰ ৰোজাৰ ব্ৰতৰ লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্যৰ আৰত বিজৰিত হৈ থকা মূল বিষয়বস্তুৱেই হৈছে "আত্মোপলব্ধি"।

এই আত্মোপলব্ধি আহিব মানৱ সমাজক এখন শান্তিপূৰ্ণ পৃথিৱীৰ সন্ধান দিব পৰা কাৰ্যৰ দ্বাৰাহে। এয়া সম্ভৱ হ'ব পবিত্ৰ ৰমজান মাহত ইছলাম ধৰ্মীলোক সকলে পালন কৰা এবাদত উপাসনাৰ জৰিয়তে বিশ্বৰ মানৱ সমাজত বিশ্বাস, ত্যাগ আৰু সহিষ্ণুতাৰ সেতু স্থাপন কৰিব পাৰিব লাগিব। নহ'লে পবিত্ৰ ৰমজান মাহৰ সকলো পালনীয় আৰু কৰণীয় এবাদত উপাসনা পৰকালৰ মুক্তিৰ সেতু হিচাপে মুছলমান সকলৰ বাবে প্ৰতিষ্ঠিত নহ'ব আৰু অনন্তকালৰ পৰকালৰ জীৱন মুক্তিহীনতাৰ উৎস হৈ ৰ'ব।

বহাগ সম্পৰ্কৰ আপোন এনাজৰী, বহাগ অসমীয়া সমাজ জীৱনৰ আয়ুস ৰেখা, যুগে যুগে বহাগে অসমীয়াৰ আপোন হৈ ৰঞ্জিত হৈ পৰক, সকলো অসমীয়াক একতাৰ ডোলেৰে সুদৃঢ় কৈ বান্ধি ৰাখক...

ৰাজীৱ তালুকদাৰ

বহাগ আহিলেই অসমীয়া মানুহৰ আবেগত মন প্ৰাণ উথলি উঠে। বিশ্বলীয়া সকলো অসমীয়াৰ নৱবৰ্ষটি আদৰি লোৱাৰ যি প্ৰস্তুতি, সেই প্ৰস্তুতিয়ে হৃদয়ত নতুনকৈ হেপাঁহবোৰ জগাই তোলে। ঢোল-পেঁপা-গগনাৰ সুললিত শব্দৰ মুৰ্ছনাত নাচনীয়ে ঢুলীয়া ককাইটিৰ ঢোলৰ চেৰেচেৰে ককাল ঘূৰাই ঘূৰাই নাচি নাচি বহাগক অতি আকুলতাৰে আদৰে বাবেই হয়তো বহাগৰ বিহুটিয়ে কেৱল যেন ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰতেই নহয় সমগ্ৰ বিশ্বৰ ভিতৰতেই এক একক আৰু অনন্য মাত্ৰা প্ৰদান কৰি বিহুটিক অসমীয়া সমাজ জীৱনৰ এক সুকীয়া সাংস্কৃতিক পৰম্পৰা ৰূপে গঢ়ি তুলিবলৈ সক্ষম হৈছে। সাধাৰণতে কৃষি কেন্দ্ৰীক এই সাংস্কৃতিক পৰম্পৰা খেতিয়ক ৰাইজৰ কষ্টৰ বাবেই এক বিশেষ মৰ্যাদা বহন কৰি আহিছে। কৃষিৰ বাবে প্ৰয়োজন মাটি আৰু সেই মাটিতেই কৃষকৰ কষ্টৰ

ফচলৰূপে খেতিপথাৰত সেউজীয়া শস্যৰ সোণ গজে আৰু এদিন সোণালী শস্যৰে খেতি পথাৰ ভৰি পৰে। খেতিয়ক ককাইদেউৰ হৃদয় আনন্দত উথলি উঠে। দুদিনীয়া মানৰ জীৱনৰ সুখ-দুখৰ নৈ খনত প্ৰতিটো বসন্তত এই বহাগেই কৃষক ৰাইজৰ আশাবোৰ হৃদয়ত সঞ্চিত কৰে, প্ৰেৰণা যোগাই, কাতি মাহত শ্ৰদ্ধা সহকাৰে খেতিপথাৰত বস্তি জ্বলাই আৰু মাঘৰ মাহত সেই আশাই পূৰ্ণতা পায়। সীমাহীন কষ্ট, অসীম ধৈৰ্য আৰু শ্ৰদ্ধাৰ ফলতেই ন উদ্যমেৰে বহাগত সপোন লৈ মাঘত সেই সপোনক দিঠকত ৰূপ দিবলৈ সক্ষম হোৱা কথাবোৰে অৱশ্যে ইয়াৰ মাজতেই কৃষক ৰাইজে কিমান যে ঘাত-প্ৰতিঘাত, কিমান যে সংঘাত অতিক্ৰম কৰিবলগীয়া হয় সেইয়া বৰ চিন্তনীয়। তথাপিও বহাগত সৃজিত সপোনক লৈ বিহুটিক আদৰাৰ যি প্ৰস্তুতি সেইয়া

নিসন্দেহে বিনন্দীয়া। অসমীয়া সমাজ জীৱনক ঘাইকৈ কৃষিৰ সতে জড়িত কৰা এই বিষয়টোৱে সমগ্ৰ অসমীয়া জাতিটোকেই হৃদয়ত একতাৰ ডোলেৰে বান্ধি ৰাখিছে। আজিকোপতি এই একতাৰ এনাজৰী সবল আৰু সুন্দৰ হৈ আছে। বৰ্তমান সময়ত প্ৰাসংগিক কিছু কথা নথকা নহয়, যাৰ বাবে বিশ্ব পূৰ্বৰ ঐতিহ্য আৰু আপোনত্ব কিছু পৰিমাণে লাঘৱ হৈছে। আধুনিকতাৰ বতাহ, সৰু পৰিয়াল ব্যৱস্থাৰ উদ্ভৱ আৰু লাহে লাহে বিলুপ্ত হ'বলৈ ধৰা যৌথ পৰিয়াল ব্যৱস্থা, কৃষিৰ প্ৰতি অনীহা, থলুৱা ভাবে উৎপাদিত সামগ্ৰীৰ গুণগত মানদণ্ডৰ বিশেষ তাৰতম্য তথা বজাৰ সৰ্বোচ্চ লক্ষ্য, আধুনিক শিক্ষাৰে শিক্ষিত কিছু আত্মকেন্দ্ৰীক নতুন আৰ্থ সামাজিক ব্যৱস্থা, মোবাইল-ইণ্টাৰনেটৰ যুগৰ ভৰপূৰ পয়োভৰ, পশ্চিমীয়া সভ্যতাৰ প্ৰতি ধাৰমান হোৱা, অঘোষিত

নগৰকেন্দ্ৰীক যান্ত্ৰিকতাৰ যুঁজ ইত্যাদি বিষয় সমূহেই ঘাইকৈ জগৰীয়া। কেতিয়াবা মনত শংকা ওপজে, আমাৰ বাপতি-সাহোন বিশ্বৰ আত্মিক আপোনত্ব আমাৰ মাজৰ পৰা হেৰাই গ'লে, আমি জানো অনাগত দিনবোৰতো শক্তিশালী অসমীয়া জাতি হৈ জীয়াই থাকিব পাৰিম।

তথাপিও সদায় মনে প্ৰাণে আশাকৰোঁ বহাগে আমাক সদায়ে উৎসাহিত কৰি জীয়াই ৰাখিব, কাৰণ বিহু যে আমাৰ অতিকৈ আপোন, প্ৰাণৰো প্ৰাণ, একক আৰু অনন্য অসমীয়া জাতি হিচাপে বিশ্বৰ দৰবাৰত জীয়াই থকাৰ বাবে বহাগেই আমাৰ চেতনা, বহাগেই আমাৰ অংশুনাভ! নহয়নে!

বহাগ পালেহি ওচৰ

নিতিয়ান দাস, অষ্টম শ্ৰেণী

কুলি আৰু কেতেকীৰ মাতে, অসমী আইৰ পৰাণতে,
ফুলালে যে বসন্তৰ বহগীয়া ফুল;
গোলাপী ফুল কপৌ ফুলিছে, বিশ্বৰ বতৰা লৈ আহিছে,
সুগন্ধাই ধৰা কৰিলে আমোল মোল।
নাচিছে যে বহাগী নাচনী, ফুলেৰে জিলিকিছে ফুলনী,
কপৌ ফুল নাচনীয়ে পিন্ধিলে খোপাতে;
কেশে কপৌ নাচনী ধুনীয়া, শোভে অলঙ্কাৰ শূৰদীয়া,
নানা ফুলে ৰং সানিলে মোৰ হিয়াতে।
ঢুলীয়াৰ যে ঢোলৰ মাত, পালেগৈ নাচনীৰ হিয়াত,
নাচনী যেন নাচিবলৈ হৈছে অধৰ্য্য;
হাততে জিলিকিছে জেতুকা, লাগিছে সৰগৰ তাৰকা,
আইৰ হিয়াতে জিলিকে বহাগী সূৰ্য্য।
শিপিনী আই আছে তাঁতত, বৈছে তাঁত অতি উলাহত,
আপোনাজনৰ বাবে বৈছে যতনেৰে;
জ্যেষ্ঠজনক অতি শ্ৰদ্ধাৰে, কণিষ্ঠক অতি মৰমেৰে,
চাৰিওফালে সুখ বিলাই উলাহেৰে।
গৰুক যে মাহ হালধীৰে, গা ধূৰাই অতি যতনেৰে,
বিশ্বৰ আৰম্ভণি যে গৰু বিহু দিনা;
নাচে বাতি বিহু নাচনীয়ে, বিহু বহগীয়া কৰি দিয়ে,
কঁকাল ভাঙি আনন্দে বজাই গগনা।
আইসকলে যে ঢেঁকী মাৰে, মাৰে ঢেঁকী অতি আনন্দেৰে,
পিঠাৰ বাবে সাজু কৰিছে পিঠাগুৰি;
সাজিছে পিঠা যে যতনেৰে, ভৰপূৰ যেন মৰমেৰে,
আমাৰ বাবে যেন যোৱা নাই ভাগৰি।
ভকত যায় নামঘৰলৈ, অফুৰন্ত আশামনতে লৈ,
মংগল কৰিবলৈ জনাই মিনতি;

জ্যেষ্ঠজনক সেৱা জনাই, কণিষ্ঠক মৰম বিলাই,
চাৰিওফালে কেৱল যে সুখ সম্প্ৰীতি।
অসমী আই জিকমিকাই, আই সম মোহনীয়া নাই,
শূৰদীয়াৰহণীয়া কৰিলে ধৰণী,
বিশ্বৰে আমাৰ পৰিচয়, জগাই যে প্ৰাণতে প্ৰণয়,
হৰ্ষে হয় চৌদিশে বিশ্বৰ আদৰণি।

প্ৰকৃতিৰ বসন্তৰ নৱ ৰূপান্তৰ

যমুনা (দুলু) মেধি বৈশ্য,
শুৱালকুছি

বুকুয়েদি বৈ আহিছে নকৈ ফুলা বতৰত
মতলীয়া ঘ্ৰাণ স্মৃতিৰ পাপৰিৰ সুগন্ধি
সংগোপনে সুপ্ত অনুভূতিৰ
ভালপোৱা বোৰ গুপতে বৰষুণ হৈ।
হৃদয়ৰ শেতলীত জগাইছে
কুলি, কেতেকীৰ মধুৰ কাকলিৰ
প্ৰকৃতিৰ বসন্তই পঠোৱা
সেউজীয়া চিঠিৰ নৱ ৰূপান্তৰ।
অ, বহাগ আহিব
ৰঙাই যা, সকলোৰে মন
বাপতি-সাহোন চেনেহৰ ৰঙালী বিহুটি
হেঁপাহেৰে গুটি ফুলৰ গামোচা খন
আপোন জনক ৰাখিছো দিবলৈ বুলি।
বাংতালী বহাগৰ নাচনীৰ সাঁজোৰে
কপৌফুল খোপাত দুহাত জেতুকা বুলাই
জোনাকী সপোনৰ সেন্দূৰীয়া বাটে,
ঢুলীয়াৰ মঁহৰ শিঙৰ পেপা সুৰৰ মাতে ৰিঙিয়াই।
নাহিবি বৰদৈচিলা জনী হৈ
মেঘৰ গৰ্জন শিলাবৃষ্টিৰে গছ-বিৰিখ ভাঙি,
দুখীয়াৰ উৰুখা পজাটি যাব খোজে উৰি
কৰিছো কাকুতি খং কৰি মাকৰ ঘৰলৈ বুলি।

বিহু নামত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ নাম-বৰ্ণনা

গাই গাই চহা কৃষকসকলে অসমভূমি শস্য-শ্যামলা কৰি তুলিছিল, সেইখন ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ নাম ল'বলৈ বাকু তেওঁলোকে কৃপণালী কৰিবনে? অৱশ্যেই নকৰে।

তথাপিও কিন্তু বিহু নামত 'ব্ৰহ্মপুত্ৰ' নামটো সিমান চহকী নহয় বুলিলেই হয়। ডঃ লীলা গগৈয়ে 'বিহু এটি সমীক্ষা' গ্ৰন্থত (চতুৰ্থ সংস্কৰণ, ২০১০ চন) উল্লেখ কৰামতে বিহু নামত 'ব্ৰহ্মপুত্ৰ' নামটো মাত্ৰ তিনিবাৰহে ব্যৱহাৰ হৈছে। তাৰে এটাত ব্ৰহ্মপুত্ৰক দেৱতা হিচাপে তুতি জনাই এইদৰে গাইছে-

ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰে বৰ্হমথুৰি এজুপি

আমিনো খৰি লুৰা ঠাই;

ব্ৰহ্মপুত্ৰ দেৱতা উটুৱাই নিনিবা

তামোল দি মাতোটে নাই।

আন এটি গীতত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বিশালতাৰ স্বীকৃতি

আছে এইদৰে-

লৰুৱা বিলখন জাপ মাৰি ডেই যাম

ব্ৰহ্মপুত্ৰ কেনেকৈ ডেম;

সিপাৰেপৰা বাঁকৈ হাত মেলিবা

মকৰা-জোৰা দি যাম।

বিভিন্ন কাৰণত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুত জাঁপ দি আত্মহনন কৰা ঘটনাই প্ৰায়ে অসমৰ বাতৰি কাকতসমূহৰ শিৰোনাম দখল কৰে। তাৰে ভিতৰত প্ৰেমজনিত ঘটনাও থাকে। কিন্তু প্ৰণয়ৰ শপত নিশ্ফল হ'লে ব্ৰহ্মপুত্ৰত জাঁপ দি মৰাৰ কাহিনী নতুন নহয়; ভাবুকি সৌ তাহানিৰ দিনতো আছিল। ডঃ গগৈয়ে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ নাম সন্নিৱিষ্ট তৃতীয় বিহু নামটোৰ কথা উল্লেখ কৰি পূৰ্বোক্ত গ্ৰন্থত এইদৰে লিখিছে- "আন এটি গীতত কোনোবা প্ৰণয়িনীক 'নেপাৰ লাগিলে দি যাম ব্ৰহ্মপুত্ৰত জাপ'।"

কিন্তু, যিহেতু ব্ৰহ্মপুত্ৰক লুইত, বৰলুইত, চিৰিলুইত, লৌহিতা আদি নামেৰেও জনা যায়, গতিকে এইকেইটা নাম আকৌ বিহু নামত যথেষ্ট চহকী।

আমি পূৰ্বতে যদিও উল্লেখ কৰিছোঁ যে ব্ৰহ্মপুত্ৰ আমাৰ প্ৰাণ, কিন্তু বহুসময়ত ই আমাৰ প্ৰাণৰ শত্ৰু হৈও পৰে। কেতিয়াবা ৰুগ্ন হৈ ভৰা বানৰ সৃষ্টি কৰি খেতি-বাতি খাষ্টাং কৰি বহুতৰে সপোন ভাঙি চূৰ্ণ-বিচূৰ্ণ কৰি পেলায়। তেনে এক পৰিস্থিতিতেই চহা বিহুৱাই প্ৰেমিকাক লৈ দেখি থকা ৰঙীন সপোন ভাঙি যোৱাত দুখ প্ৰকাশ কৰি গাই এইবুলি-

লুইতে আনিলে বান ঐ লাহৰী

পথাৰ মোৰ পৰিলে ছন

এইবাৰ লাহৰী তোকে আনিবলৈ

কৰিব নোৱাৰোঁ পণ।

সেইদৰে বিহুৱাই গাইছে-

চিৰিপ চিৰিপ কৰি কাপোৰ ধুই আছিল

চিৰিলুইতলৈ চায়,

চিৰি লুইতে কিৰিলি মাৰিলে

ধনে নাও মেলি যায়।

যৌৱনৰ প্ৰেমে ডেকা গাভৰুৰ দেহলৈ ৰূপ-লাৱণ্যৰ নিৰ্মল নিজৰা বোৱাই আনে, মনলৈ আনন্দ-ধেমালিৰ লহৰ কঢ়িয়াই আনে। কিন্তু সেই প্ৰেমত যদিহে দুখ আহে, আহে বাধা, তেন্তে তাৰ পৰিণাম কিমান ভয়ানক হয় সেই কথা কল্পনা কৰাও টান। প্ৰেমিকাই হওক কিম্বা প্ৰেমিক, কোনেও এই দুখৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পোৱাৰ যত্ন নকৰে; বৰঞ্চ তিলতিলকৈ নিজকে অধিক যাত্ৰণাৰ মাজলৈহে

নিষ্ফেপ কৰে। খোৱা-লোৱা এৰি দেহ-মনৰ ওপৰত অত্যাচাৰ চলাবলৈ ধৰে, যাৰ ফলত খৰালি মাহত ব্ৰহ্মপুত্ৰ শুকাই যোৱাৰ দৰে তেওঁলোকৰ দেহাও শুকাই যায়। এনে বিবাদ কালৰ বৰ্ণনা কৰি বিহু নামত গাইছে-

ৰঙা নৈ শুকাইছে মাছৰে বেজাৰত

লুইতখন শুকাইছে কিয়?

মই চেনাই চুকাইছোঁ তোমাৰে বেজাৰত

তুমি চেনাই শুকাইছা কিয়?

লুইতৰ কঁহুৱা মানেই মন পৰশা, অন্তৰ পৰশা এক বিশ্ব-বিমোহন দৃশ্য। এনে নান্দনিক দৃশ্যই বাকু কাক আকৰ্ষণ নকৰাকৈ থাকিব পাৰে? যেন ধৰাতেই শুকুলা মেঘে মেলা পাতে। এনে মোহনীয় দৃশ্যই জানো কাৰোবাৰ অন্তৰত আবেগৰ লহৰ নোতোলাকৈ থাকিব পাৰে? সেয়ে গাইছে-

এডালি কাটিলে আহে চাৰিডালি

লুইতৰ খাগৰি খৰি

মোৰে ধনে মাতিলে আহে চাৰিজনী

ডিঙিত ধৰাধৰি কৰে।

নদীৰ গৰা আৰু মনৰ গৰাৰ চৰিত্ৰ একেই, খহিব লাগিলে ৰক্ষা নাই। ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ গৰা খহনীয়াৰ কথা আৰু নতুনকৈ উল্লেখৰ নিশ্চয়োজন। কতজনৰ প্ৰাণ হৰিছে, কতজনৰ ভেটি খান্দিছে তাৰ হিচাপ লোৱা টান। কিন্তু মনৰ গৰাওতো কম নহয়, কেতিয়া খহে কোনে জানে! খহিলে কি হ'ব পাৰে সেয়াও ধৰা টান। সেইবাবেই বিহু নামত গাইছে-

দেহা হ'ল অলিয়া দেহা হ'ল বলিয়া

দেহা হ'ল লুইতৰ গৰা

তোমাৰে লগতে হ'লোঁ মই বলিয়া

চিনাকী হ'বৰে পৰা।

কাষত কলচি লৈ নৈৰ ঘাটলৈ প্ৰেমিকা অকলশৰে যাব পানী আনিবলৈ। তাত দেখা পাব মনৰ মানুহজনক; তেতিয়া প্ৰেমিকাৰ দেহ-মনত কামনাৰ ভাব নাজাগিব? হ'বই নোৱাৰে। এক অজান শিহৰণে প্ৰেমিকাৰ দেহ-মনত জুই জ্বলাই দিব। সেই জুইৰ যন্ত্ৰণাত কাতৰ হৈ প্ৰেমিকাই গাইছে এইদৰে-

লুইতৰে বালি বগী চকেচকী

কাছই কণী পাৰে লেখি;

গাত জুই জ্বলিছে সৰিয়হ ফুটিছে

ধনক পানীঘাটত দেখি।

ডিজিটেল যুগৰ বিহু নাম ৰচয়িতাসকলেও ব্ৰহ্মপুত্ৰক উপেক্ষা কৰিব পৰা নাই। অনুপম শইকীয়াৰ কণ্ঠত ৰচয়িতাই গোৱাইছে এইবুলি-

ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ সিপাৰে সোণোৱালী গাঁৱতে

সোণালী তোমাক পোৱা মনত আছে।

সেইদৰে জুবিন গাৰ্গৰ সুমধুৰ কণ্ঠতো ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ নাম নিগৰাইছে এইবুলি-

ব্ৰহ্মপুত্ৰ যদি জান ঐ বৈ থাকিব চিৰদিনে

তোমালৈও মোৰ মৰম ৰৈ থাকিব অতদিনে।

অসমীয়া জাতি থাকে মানে ব্ৰহ্মপুত্ৰ-বন্দনা চলিয়ে থাকিব। অসমীয়া মানুহ যিমনেই আধুনিকতাৰ দিশে ধাৱমান নহওক কিয়, বিহু নামক আধুনিকতাৰ বহুপে যিমনেই বিকৃত নকৰক কিয়, ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ নাম ল'বই ল'ব। কিয়নো ব্ৰহ্মপুত্ৰক বাদ দি অসমীয়া মানুহৰ চিনাকীয়েই অসম্পূৰ্ণ।

গৰু বিহু

ৰশ্মি ৰেখা দুৱৰা, ডিব্ৰুগড়

চ'ত আৰু ব'হাগৰ সংক্ৰান্তিত

পালন কৰে গ্ৰাম্য সমাজে

অন্যতম উৎসৱ গৰু বিহু।

পুৱাই উঠি গৰুকেইটাক নৈৰ ঘাটলৈ নি

মাহ-হালধিৰে নোৱাই-ধোৱায়

খেৰৰ জুমুঠিৰে ঘাঁহি

দীঘলতি-মাথিয়তীৰে গৰুক কোবাই

এচাৰিৰ ব্যৱহাৰ নহয় সেইদিন

ছাটত সীয়া লাও, বেঙেনা গালৈ দলিয়াই

সু-স্বাস্থ্য আৰু দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰে।

এটা দিন গৰুৰ বাবে উছৰ্গা কৰে

গাঁৱৰ ৰাইজে সমবেত হৈ

জ্বলাই গোঁসাই ঘৰত এগছি বন্তি

জনাই সকলোৱে শতকোটি প্ৰণাম

গৰুকেইটাক মঙ্গলাৰ্থে।

কৃষিজীৱীলোকৰ সম্বল স্বৰূপে

আশা ভৰসা ৰাখে গৰুৰে সাহসত

হেঁপাহেৰে দিনটো পালন কৰে,

দিনটোৰ বিদায়ী পৰত সন্ধিয়া

তৰাগছ আৰু মৰাপাটৰ পথাৰে বান্ধি

ন-ৰূপত সজাই তোলে

কলপাতত সজাই-পৰাই গোহালিত

গৰুক খাবলৈ পিঠা-পনা আগবঢ়ায়

মহে-ডাহে অনিষ্ট নকৰিবলৈ

গোহালিত জাক দি বিচনীৰে বিচে।

খেতিৰ বাবে সাজু কৰি

সম্বল স্বৰূপ গৰুকেইটাক আদৰণি জনায়।।

অণুগল্পঃ

সমাজৰ ব্যাধি

জ্যোৎস্না বানী বেগম, পাঞ্জাবাৰী

সঁচাকৈ দেই, সমাজৰ এইবোৰ আগশাৰীৰ সাহিত্যিক তথা নিজকেই বহুত বিজ্ঞ বুলি ভবা কিছুমান লোক কিন্তু সঁচা অৰ্থত সমাজৰ ব্যাধিহে। প্ৰায়বোৰ সভা- সমিতিত ডাইছত বহি নিজৰ বাহিৰে আনবোৰক একেবাৰে অলগৰ্ছ বুলি ভাবি ভাষণ দি ৰাইজৰ পৰা বাঃবাঃ বিচাৰে। কিন্তু এনেকুৱা মুখা পিন্ধা সমাজৰ বৰলোক সকলৰ আচল চৰিত্ৰটো তেতিয়াহে ওলাই পৰে, যেতিয়া সভা ভঙ্গ হোৱাৰ পিছত পুনৰ ভাগে ভাগে আন্দা এটা হয়। নাপায় দেই, নকৰিব, মঞ্চত হৃদয় বিগলিত ভাষণ আৰু সভা ভঙ্গৰ অন্তত নেপথ্যত।

হে পাঁহৰ বঙালী, মন হ'লে কঙালী

শৈলেন কুমাৰ, মিৰ্জা

বিহু আমাৰ অসমীয়াৰ আয়ুস ৰেখা। অসমীয়াৰ জাতীয় উৎসৱ ৰঙালী বিহুত প্ৰকৃতিয়ে বসন্তৰ আগজাননী দিয়ে, মানুহে পুৰণি বস্ত্ৰ সলাই নতুন বস্ত্ৰ লয়। মানুহ বিহুৰ আগতে চ'ত আৰু বহাগৰ সংক্ৰান্তিৰ দিনা গৰুবিহু পালন কৰা হয়। কৃষিকৰ্মত গৰু, ম'হ ব্যৱহাৰ হয় বাবে মানুহবিহুৰ আগেয়ে গৰুবিহু আগস্থান দিয়া হয়। গৰুবিহুৰ দিনা গোহালি চাফচিকুণ কৰি, গৰুক লাওবেঙেনা খুৱাই গা ধুৱাই নতুন পঘাৰে বান্ধে। বসন্ত আৰু বাৰিষাৰ আগমনে খেতিয়ক সকলোক খেতিৰ বাবে সাজু হ'বলৈ আগজাননী দিয়ে। কৃষিকাৰ্যত হবলগীয়া শাৰীৰিক আৰু মানসিক কষ্টৰ আগেয়ে নাচগান কৰি খেতিয়কে মানসিক ভাৱে প্ৰস্তুত হয়। যাৰবাবে বহাগবিহু অথবা ৰঙালীবিহু অসমীয়াই অতীতৰ পৰা পালন কৰি আহিছে, এয়া আমাৰ অসমীয়া জাতিৰ সংস্কৃতি আৰু ঐতিহ্য। জাতি এটাৰ ঐতিহ্য নিৰ্ভৰ কৰে সংস্কৃতিৰ ওপৰত কিন্তু বৰ্তমান আমাৰ ঐতিহ্য আৰু সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰত এক ভাবুকি সৃষ্টি হৈছে। ভাবুকি হৈছে আমি আমাৰ সংস্কৃতি পৰম্পৰাবোৰক গুৰুত্ব আৰু প্ৰাধান্য দিয়াৰ পৰিৱৰ্তে বজাৰ মুখী জাকজমকতাক আকোঁৱালি লৈছোঁ। কৃষিকৰ্মৰ লগত জড়িত হ'ল বিহু কিন্তু বৰ্তমানৰ বিহুত ক'ত কৃষিকৰ্মক উপস্থাপন কৰা হয়, মানুহ বিহুৰ আগত গৰুবিহু, আমাৰ ঐতিহ্য আৰু সংস্কৃতি অনুসৰি মানুহৰ আগত জীৱজন্তুক আগস্থান দিয়াৰ, কিন্তু বৰ্তমান দেখা যায় প্ৰকৃতি কেৱল মানুহে জীয়াই থাকিব বিচাৰে অন্য জীৱজন্তু যেন প্ৰকৃতিৰ অংশ নহয়ই, বিহুত বসন্তৰ আগমনত কুঁহিপাত মেলে মানে ইয়াত প্ৰকৃতিৰ গছগছনিৰ কথাও কোৱা হৈছে কিন্তু বৰ্তমান কুলিকেতেকীৰ মাত শুনি পোৱাত দূৰৰে কথা জীৱশ্ৰেষ্ঠই যেন প্ৰকৃতিৰ ওপৰত এক অঘোষিত যুদ্ধহে আৰম্ভ কৰিছে এফালৰপৰা গছগছনি কাটি তহিলং কৰিছে। আধুনিকতাবাদৰ পোছাক পিন্ধি আজি বিহু সংস্কৃতি ৰূপ সলনি হৈ পৰিছে। আজিৰ বিহু লক্ষলক্ষ টকা দি শিল্পী নিমন্ত্ৰণ কৰি সাংস্কৃতিক সন্ধিয়া পতা প্ৰতিযোগিতা। আজিৰ বিহুত খেতিয়কৰ দুখকষ্টক উপহাস কৰি, মনোৰঞ্জন আৰু আমোদপ্ৰমোদৰ বেহা মেলি দিয়া হৈছে। সহজ সৰল অসমীয়া সংস্কৃতিৰ ৰীতিনীতি মানি বিহু পতাৰ সলনি চান্দা কালেকচন কৰি উত্তেজিত নীচাময়ী হাইউৰ্কমিৰ বিহু পতা হৈছে। বজাৰৰ সামগ্ৰীৰ বিজ্ঞাপনৰ বাবে অসমীয়াৰ জাতীয় চেতনাৰ বিখটিক ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে। বিয়া সভা আৰু অন্য কোনো ব্যক্তিগত কাৰণতো বিহুটি ব্যৱহাৰ কৰা হয়। এনে অনুভৱ হৈছে যে আজিৰ অসমীয়াই নিজৰ ঐতিহ্য, সংস্কৃতিক নিজেই নষ্ট কৰি টনা আজোৰাত ব্যস্ত হৈ পৰিছে। যদি সময় থাকোঁতে আমি আমাৰ আয়ুস ৰেখা আমাৰ হিয়াৰ আৰ্হু বিহুৰ ঐতিহ্য আৰু সংস্কৃতিক উচিত মৰ্যাদা দিব নেজানো তেতিয়া হ'লে আমি অসমীয়া জাতি বাচি থাকিম নে? আপোনালোকে বিচাৰ কৰক।

বহাগ

অনামিকা কলিতা

বহাগ মানেই নতুন,
বহাগ মানেই প্ৰকৃতিৰ বৰ্ণময় বিন্যাস।

শুকান বিৰিশে যেনেকৈ সেউজীয়া সাজ পিন্ধিবলৈ বহাগলৈ অপেক্ষা কৰে, তেনেকৈ উন্নয়ন মনেও বহাগতে অপেক্ষা কৰে প্ৰিয়জনলৈ। বিহাৰ আঁচল ধৰি বুকুৰ ঐনিতমৰ এধানি সুৰত দুহাতত জেতুকা বুলাই বহাগ আহিছে।

গছৰ সেউজীয়া পাতবোৰ যেন জাননী দিছে বহাগ অহাৰ বতৰ। কুলিৰ শূৱলা মাতে বুকুত তুলিলে ধৌ, বৰষুণত জিলিকি উঠা নাহৰ, তগৰৰ কুছমীয়া পাত কেইটাই বহাগৰ বতৰ দিছে। বহাগ এনেকুৱাই, ফাগুনৰ নিচিনা নহয় চঞ্চল বুকুতে সামৰি জীৱাব পৰা এটি ৰঙীন শব্দৰ নামেই হ'ল বহাগ। বহাগৰ মৰমে সকলোকে চুই যায়, বহাগৰ মৰমে দেহ, মন জোকাৰে। বহাগে সপোন আনে, বহাগত সপোন বাঢ়ে, বহাগক লৈয়ে সুখী হোৱাৰ সপোন দেখে। বহাগ সদায় আমাৰ ৰঙালী।

জোনাক উপচি পৰে

গুণগুণাই উঠে- 'নমস্কাৰ সন্ধিয়াৰ বাতৰি লৈ আপোনালোকৰ মাজত উপস্থিত হৈছোঁ মই বৰ্ণা শিৱাংগী। আজিৰ মুখ্য বাতৰিত আছে....' তাৰপিছত তাই উক্ত দিনাৰ বাতৰি কাকতখন হাতত লৈ সলসলীয়াকৈ পঢ়ি যায় ইটোৰ পিছত সিটো বাতৰি। মাতটোও বৰ শূৱলা তাইৰ। শুনিলে শুনিয়েই থাকিবলৈ মন যায়।

এনেকৈয়ে মাজে-সময়ে তাই হেঁপাহেৰে বাতৰি পঢ়ুৱৈ হয়। হিন্দী আৰু ইংৰাজীতো পঢ়ে। স্কুলৰ পৰা উভতি আহোঁতে তাই দোকানৰ পৰা পুৰণি হিন্দী, ইংৰাজী বাতৰিকাকত দুই এখন লৈ আহে, তাকেই তাই 'NDTV' বাতৰি চেনেলৰ বাতৰি পঢ়ুৱৈ 'নিধি ৰাজডান', 'আজট'ক' চেনেলৰ 'অঞ্জনা ওম কাশ্যপ', নিউজ লাইভ চেনেলৰ 'ছায়া মণি ভূঞা', 'নিতুমণি শইকীয়া' ৰ দৰেই পঢ়িবলৈ প্ৰয়াস কৰে। এনেদৰেই পঢ়ুৱৈ হৈ, যোফিকা হৈ তাই মনত অনিৰ্বচনীয় আনন্দ লাভ কৰে। তাইৰ এনে কাণ্ডবোৰত মাকেও সন্তুষ্ট লাভ কৰে। কিন্তু দেউতাকৰ সমস্যা এইখিনিতে।

ঃ তাই কিয় এংকৰিংৰ আখৰা কৰিছ ? নহ'ব! নহ'ব ! ডাক্তৰ হ'ব লাগিব তাই। প্ৰশাসনিক বিষয়া হ'ব লাগিব। মই ব্যৱসায়ত দিন-ৰাতি একাকাৰ কৰিছোঁ। কাৰ বাবে ? মই যি কৈছোঁ সেয়া নকৰিলে মৰিয়াই মৰিয়াই শেষ কৰি পেলাম, কৈ দিছোঁ। চিনি পোৱা নাই বাপেকক, হুহ। যিদিনাই দেউতাকে বৰ্ণাক আইনাৰ সমুখত তেনে ৰূপত ধৰা পেলাই সিদিনাই খঙত বাঘৰ দৰে গৰজি উঠে। এছাৰিৰে কোবাই কোবাই আধামৰা কৰে। পাৰ হৈ গ'ল দিন, মাহ বছৰৰ পিছত বছৰ। বৰ্ণা উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰীক্ষাৰ পিছত সাজু হৈছে 'মাছ কমিউনিকেশ্যন এণ্ড জানেলিজম'ত (গণসংযোগ) স্নাতক আৰু স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰী লাভ কৰিবলৈ। তাই ভগৱানক অশেষ ধন্যবাদ জনাইছিল, কাৰণ তাইৰ মোমাকে এ বছৰ আগৰে পৰা সিহঁতৰ ঘৰত থাকিবলৈ লৈছিল। এটা টিভি চেনেলত মোমাকে চাকৰি পোৱাৰে পৰা বায়েকৰ ঘৰতে থাকি নিজৰ দায়িত্বভাগ পালন কৰি আছিল। মোমাকে থাকিবলৈ লোৱাৰে পৰা দেউতাকৰ তাইৰ ওপৰত শাসনৰ বাঘজৰীডাল কিছু টিলা হৈছিল। তথাপি দেউতাকৰ চোকা দৃষ্টিত অহৰহ বৰ্ণা আৱদ্ধ হৈ থাকিছিল। ভায়েক থাকিবলৈ লোৱাৰে পৰা বৰ্ণাৰ মাকেও যথেষ্ট সকাহ পাইছিল- এতিয়া অন্ততঃ ছোৱালীজনীয়ে অলপ হ'লেও মুকলিকৈ উশাহ ল'ব পাৰিব।

বিজ্ঞান শাখাৰ পৰা হায়াৰ ছেকেণ্ডাৰী চূড়ান্ত পৰীক্ষাত সুখ্যাতিৰে উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পিছত বৰ্ণাৰ সপোনকে মাক আৰু মোমাকে প্ৰাধান্য দিছিল। কত ঘাত প্ৰতিঘাতৰ মাজেৰে পাৰ হৈ আহি অৱশেষত আজি দিল্লীৰ কেবলবাগস্থিত 'জামিয়া মিলিয়া ইছলামিয়া বিশ্ববিদ্যালয়'লৈ পঢ়িবলৈ যাব ওলাইছে বৰ্ণা। মনত অযুত সপোন। ভালদৰে পঢ়া-শুনা কৰি পাঁচ বছৰ পিছত এগৰাকী ভাল জানেলিষ্ট আৰু তাৰপিছত এংকৰ হিচাপে নিজ দেশৰ গৌৰৱ হ'ব। পঢ়াৰ লগে লগে তাই নিজৰ শৰীৰৰো যত্ন লৈছিল। নিয়মীয়া ওখ শৰীৰ, লাহি কঁকাল পিঠিলৈকে বৈ পৰা একোছা ঘন চুলি, আয়ত চকুযুৰিৰে সপ্ৰতিভ ছোৱালীজনীয়ে নিজৰ সৌন্দৰ্য অটুট ৰাখিবলৈ প্ৰতিদিনে ব্ৰহ্মপুৰাতে উঠি যোগাভ্যাস কৰিছিল। তেল, মছলাবিহীন পৰিমিত খাদ্য, প্ৰচুৰ পৰিমাণে সেউজীয়া শাক-পাচলি, সতেজ ফল-মূল আৰু পানী খাইছিল। মেধাশক্তিৰ লগে লগেই সৌন্দৰ্যৰ সাধনাও অব্যাহত ৰাখিছে তাই। তাইৰ নিজৰ ওপৰত বিশ্বাস- দেউতাকে আজি তাইক মাতবোল কৰিবলৈ এৰি দিছে, এদিন দেউতাকেও সকলো বুজিব, তাইৰ যশ, খ্যাতি দেখি গৰ্ব কৰিব। পুনৰ মৰমেৰে বুকুত আঁকোৱালি ল'ব।

ঃ মাজনী, আহা আমাৰ পলম হৈছে।
ঃ গোছোঁ মা।

মাকৰ চিঞৰত লৰালৰিকৈ কোঠাৰ পৰা ওলাই আহিল বৰ্ণা। তাইক থ'বলৈ মাক আৰু মোমাকে কোৱা যাব। লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বিমানবন্দৰৰ পৰা বৰ্ণাহঁতক লৈ উৰাজাহাজখন উৰা মাৰিব ভাৰতৰ ৰাজধানী দিল্লী অভিমুখে। মনত অপাৰ আনন্দ লৈ বৰ্ণা আহি দেউতাকৰ ভৰি চুই আশীৰ্বাদ বিচাৰিলে। কিন্তু ! দেউতাকে খঙতে গাৰ সৰ্বশক্তিৰে বৰ্ণাক ঠেলা মাৰি দিলে। মুহূৰ্ততে বৰ্ণা কৰ্ফাল খাই টাইলছৰ মজিয়াত লুটি খাই পৰিল ! লগে লগে অচেতন হৈ যোৱা বৰ্ণাক ভৰ্তি কৰোঁৱা হ'ল 'আয়ুৰ্ভুট্টা চুপাৰ স্পেচিয়েলিটি হস্পিতাল'ত ! তাৰপিছত ? সম্পূৰ্ণ এমাহ পিছত যেতিয়া চিকিৎসকে দুয়োটা চকুৰ পৰা বেণ্ডেজ আঁতৰাই দিছিল তেতিয়া বৰ্ণাৰ পৃথিৱীখনক অভাৱনীয়াভাৱে এন্ধাৰে সাৰটি লৈছিল। সেই নিৰ্মম ঘটনাটোত তাই চিৰদিনৰ বাবে হেৰুৱাই পেলাইছিল দৃষ্টিশক্তি ! অহংকাৰী পিতৃৰ খং আৰু অবিবেকী কাৰ্যৰে কাটি পেলোৱা হৈছিল সপোন চুবলৈ উৰিব খোজা বৰ্ণাৰ ডেউকা দুখনি।

আগলৈ...

মাজত মাত্ৰ আৰু কেইটামান দিন। চ'ত মাহ যাবৰে হ'ল। থোঁকি বাথৌ অসমীয়া ৰাইজৰ মন প্ৰাণ! নহ'বই বা কিয়? পদূলিত যে আমাৰ সকলোৰে চিৰ প্ৰতীক্ষিত হেপাহৰ বহাগ.....

বহাগ জানো কেবল মাত্ৰ এটি ঋতু বা মাহ? অসমীয়াৰ স্বভিমান, অসমীয়াৰ আবেগ এই বহাগ! বহাগ অসমীয়াৰ নববৰ্ষৰ প্ৰথমটো মাহ। নববৰ্ষৰ এই মাহেই ক্ষণত সকলো সজীৱ হৈ উঠে নিজস্ব স্বকীয়তাৰে। এই সময়তে প্ৰকৃতি যৌৱনা হয়। চ'তৰ উৰুঞ্জা লগা মনলৈ ঘূৰি আহে সোঁজ সজীৱতা। বহাগৰ প্ৰথমজাক বৰষুণে কঢ়িয়াই আনে কেঁচা মাটিৰ সুগন্ধ। কুঁহিপাতৰ কোমল হাঁহিত সেউজীয়া হয় ধৰাৰ বুকু। নাহৰ তগৰ, খৰিকাজাঁই, কেতেকী ফুলৰ সুগন্ধত নিজান জাৰনিও যেন সাৰ পাই উঠে। কোমল কপৌ পাহিও নকৈ ফুলি হিয়ালিজিয়ালিকৈ সাজু হৈ উঠে কোনোবা গাভৰু নাচনীয়ে খোপাত পিন্ধিবলৈ বুলি। আমে মলিয়াই, কঠালে মুচি পেলায়, ফুলে ফুলে মৌমাখি- ভোমোৰাৰ গুণ্ গুণিত প্ৰাণে প্ৰাণে জাগে প্ৰেমৰ মাদকত। কুলি কেতেকীৰ মধুৰ ৰাগিনীত ভাহি আহে যৌৱনা পৃথিবীৰ প্ৰাণ ভৰা সংবাদ। বসন্তৰ লগে লগে প্ৰকৃতিয়ে পৃথিবীৰ বুকুতো সৃষ্টি কৰে উৎসৱমুখৰ এক মধুৰ পৰিৱেশ। প্ৰকৃতিৰ এই নতুন ৰূপক অধিক জ্যোতিস্মান কৰিবলৈ অসমীয়াই উদযাপন কৰে আমাৰ সকলোৰে হেপাহৰ ৰঙালী বিহুটি!

ৰঙালী বিহু একেৰাহে সাত দিন ধৰি উদযাপন কৰা হয়। চ'তৰ সংক্ৰান্তিৰ পৰা আৰম্ভ হৈ বহাগৰ ছয় তাৰিখলৈ সাতদিন ধৰি থাকে। ইয়াক সাত বিহু বুলি কোৱা হয়। চ'তৰ দোমাহীৰ দিনা গৰু বিহুৰে আৰম্ভ হৈ ক্ৰমে মানুহ বিহু, গোসাই বিহু, কুটুম বিহু, নাঙল বিহু, মেলা বিহু আৰু চেৰা বা এৰা বিহু। অৱশ্যে ঠাই আৰু জনগোষ্ঠী বিশেষে বিহুকেইদিনৰ নাম, পালনৰ ৰীতিনীতি আৰু ক্ৰমিক সংখ্যাৰ কিছু সাল সলনি হয়। বহাগ বিহুৰ পাছদিনাৰ পৰা ঝাঁচৰি গোৱা আৰম্ভ হয়। ল'ৰাবিলাকে ধুতি গামোচা পিন্ধি

বহাগ মাথো এটি ঋতু নহয়

কবিতা শৰ্মা, দিল্লী

ককালত ঢোল লয় আৰু ছোৱালীবোৰে মুগাৰ সাজ পিন্ধি খোপাত কপৌ ফুল গুজি গৃহস্থৰ চোতালত বিহুগীতৰ লগে লগে বিহু নাচি গৃহস্থক গোটেই বছৰটো কুশলে মঙ্গলে থাকিবলৈ আশীৰ্বাদ দিয়ে। বিনিময়ত গৃহস্থই ঝাঁচৰি দলটোক তামোল-পাণ এযুৰি সহ অৰিহণা দি আৰু লৈ সেৱা কৰে। মানুহে কয় বহাগ মানেই যৌৱন। প্ৰকৃতিৰ সৈতে মানুহৰ আবেগ অনুভূতি ওতঃপ্ৰোতঃ ভাবে জড়িত। সেয়েহে প্ৰকৃতিৰ যৌৱনকাল স্বৰূপ বহাগত প্ৰকৃতিয়ে পৃথিবীৰ বুকুত সৃষ্টি কৰা বিনন্দীয়া পৰিৱেশত যৌৱনৰ উন্মাদনাত ডেকা গাভৰু সকলোৰে প্ৰাণে প্ৰাণে বাজি উঠে প্ৰেম প্ৰীতিৰ লহৰ। প্ৰেমত যেনেকৈ লুকাই থাকে মিলনৰ বাসনা ঠিক তেনেকৈ প্ৰকৃতিৰ বুকুতো লুকাই থাকে সৃষ্টিৰ সন্তানৰা। সৃষ্টি যেনেকৈ মাটিত হয়, প্ৰকৃতিৰ বুকুত হয়, ঠিক সেই দৰেই মানুহৰ জীৱনতো হয়। সেই সৃষ্টিৰ স্বতঃস্ফূৰ্ত ভাব হৈছে বিহু। বিহু কৃষ্টি আৰু সৃষ্টিৰে এটা অঙ্গ।

প্ৰকৃতে বিহুৰ তাৎপৰ্য অসমীয়াৰ ৰক্ত ৰক্ত সোমাই আছে। কিয়নো বিহু কৃষিৰ লগত জড়িত, ই জড়িত প্ৰেম আৰু সমৃদ্ধিৰ লগতো। সেয়েহে হয়তো লুইতৰ পাৰৰ উদং পথাৰখনত, মহৰ শিঙেৰে সাজি লোৱা পেঁপাৰ লহৰে গাভৰুৰ হৃদয় বিয়াকুল কৰি তোলে। বাজি উঠে ঢোলৰ ছেও। লগতে গুণগুণাই উঠে আগলি বাহৰে লাহৰি গগনা। বাহৰ টকাৰ গমগম শব্দই প্ৰকৃতিৰ চৌদিশ দুগুণে উন্মাদ কৰি তোলে। মাটিৰে তৈয়াৰী সুতুৰিৰ লহৰো যেন পিছ পৰি নাথাকে। বাদ্যযন্ত্ৰৰ সুৰৰ মুৰ্ছনা সৃষ্টি হৈছিল প্ৰকৃতিৰ নিজস্ব সুৰৰ পৰা আৰু ইয়াৰ লগে লগে সৃষ্টি হৈছিল বিহুগীতবোৰৰ। তেনেদৰেই হয়তো কোনোবা অনাদি অনন্ত

কালতে কোনো যুৱ কৃষকে কোনো গাভৰুক আপোন কৰি লোৱাৰ কৌশলতে সৃষ্টি হৈছিল ৰোমাঞ্চকৰ নৃত্য-গীত-তাল-লয়ৰ।

তাহানিৰ পৰাই নাহৰ তগৰে আমোল মোল কৰা পৰিৱেশত ঢোল-পেঁপাৰ ছেৰে মুখৰিত হোৱা বিহুগীত বোৰ শুনিয়েই তাঁত বৈ থকা গাভৰুহঁতো ওলাই আহে গীতৰ তালে তালে নাচিবলৈ। এনেদৰে কালক্ৰমত সৃষ্টি হৈছিল বিহুনৃত্যৰ। এই নৃত্য-গীত-বাদ্যৰ সৃষ্টিৰ আঁৰৰ মানুহখিনি আছিল খাটি খোৱা অসমীয়া লোক, অৰ্থাত কৃষিজীৱী বা খেতিয়ক। ঢোলৰ মাতত মেঘেও গৰজি উঠে। বহাগৰ প্ৰথম বৰষুণ জাকে কোমল কৰা খেতি পথাৰত হাল জোৰাৰ আগে আগে এই কৃষিজীৱী লোক সকলে ঢোল-পেঁপা আদিৰ লহৰত নৃত্যগীত কৰিছিল। কৃষিত সমৃদ্ধিৰ কামনা আছে, উৎপাদনাৰ বাসনা আছে। জন বিশ্বাস মতে ডেকা গাভৰুৱে মুকলি পথাৰত গৈ প্ৰেম যৌৱনৰ গীতেৰে পুৰুষ স্বৰূপ মেঘক আৰু নাচৰ গিৰিপনিৰে নাৰী স্বৰূপা ধৰিত্ৰীক উত্তেজিত কৰি বৰষুণৰ দ্বাৰা মিলন ঘটোৱা প্ৰক্ৰিয়াতে ৰঙালী বিহুৰ উৎস আৰু তাৎপৰ্য নিহিত হৈ আছে। কেৱল জন জীৱনতেই নহয় বৰ লুইতৰ পাৰৰ জাতীয় জীৱনতো বহাগ বিহুৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা আছে। আছে স্বকীয় ৰূপ আৰু তাৎপৰ্য। এই স্বকীয়তাৰ পটভূমিত আছে মহাবাহু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দুয়ো পাৰত যুগ যুগ ধৰি নানা জাতি উপজাতিৰ মাজত বিৰাজ কৰি থকা সমন্বয় আৰু সংমিশ্ৰণৰ এক গৌৰবোজ্জ্বল ঐতিহ্য। এই সমন্বয় আৰু সংমিশ্ৰণৰ চিন্তা চৰ্চাক সজীৱ কৰিবলৈ যেন প্ৰতিবছৰ বহাগ আহে লুইতৰ পাৰলৈ। বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মহাসিন্ধু অসমৰ প্ৰতিটো খিলঞ্জীয়া জনগোষ্ঠী যেনে বড়ো, মিচিং, চুতীয়া, মৰাণ, ঘটক, কচাৰী, ডিমাচা, ৰাভা আৰু টাই সকলে বিহুক বেচাও, আলি আয়ে লুগাও, বিহু, বুচু, বিছুৱা, দোমাহী, পয়ছ, পিছ আদি ভিন ভিন নামেৰে স্বকীয় ৰীতিনীতিৰে পালন কৰি আহিছে।

আগলৈ...

হেঁপাহৰ ৰঙালী বিহুটি

বিহু অসমীয়াৰ আপোন, বিহু অসমীয়াৰ দাপোণ। বিহুৰ মাজত আকৌ ৰঙালী বিহুৰ মাদকতাই সুকীয়া। গছ-গছনি ফুলে ফলে জাতিস্কাৰ হোৱাৰ সময়। ৰঙালী বিহুৰ ৰঙত শিশু, ডেকা, বুঢ়া সকলোৰে মন ৰাইজাই কৰে।

সৰুতে বিহু বুলিলে আমাৰ আকৰ্ষণ আছিল পশ্চিম গুৱাহাটী বিহু সন্মিলনীখন। বিহুৰ পতাকা উত্তোলনৰ সময়ত গোৱা শ্ৰীময়ী অসমী... গীতৰ বাবে আমি কেইবাদিনো আগৰ পৰা ৰিহাৰ্চেল কৰিছিলো। সেইকেইদিন স্কুলৰ পৰা যিমান পাৰি সোনকালে ঘৰলৈ আহিবলৈ যত্ন কৰিছিলো। কেঁচা মিঠাতেল খাই নিজৰ মাতটো গুৱলা কৰিবলৈ যত্ন কৰিছিলো। মাহীৰ পৰা মেখেলা চাদৰ ধাৰলৈ লোৱা, মেখেলা চাদৰ ভালদৰে পিন্ধাবৰ বাবে ওচৰৰ কবিতা বাক অনুৰোধ কৰা, কত কিমান কাম যে কৰিবলগীয়া হৈছিল। গোটেই অঞ্চলটোতেই এক উৎসৱমুখৰ পৰিৱেশৰ সৃষ্টি হৈছিল। বিহুৰ কেইদিন ৰাতিপুৱা ফিল্ডত খেল ধেমালি প্ৰতিযোগিতা হৈছিল। তাতে অংশগ্ৰহণ কৰিছিলো। সন্ধিয়া আৰু ৰাতিৰ বেলিকা বিহু চোৱা আৰু ষ্টেজত বিহু নচা অনুষ্ঠানত অংশ লৈছিলো।

সেই সময়ত আমাৰ বহুতৰে ঘৰত নিজা গাড়ী বা অন্য বাহন নাছিল। মানুহো ক'ম আছিল আৰু বিহুতলীৰ সংখ্যাও

সীমিত আছিল। আমিও গোটেইকেইদিন এখন বিহুতলীতেই গৈছিলো। আজিকালিৰ দৰে বেলেগ বেলেগ বিহুতলীলৈ যোৱাৰ কথা ভবাই নাছিলো। আজিকালি আকৌ ঘৰতে বহি টিভিতেই ৰাজ্যৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ বিহু উপভোগ কৰিব পাৰি।

সৰুতে বিহু চাবলৈ চুবুৰীৰ সকলোৰে ৰাতি ভাতপানী খাই ঘৰ তলা মাৰি থৈ যাও। তেতিয়াৰ দিনত চোৰৰ উপদ্ৰৱ নাছিল। চুবুৰীৰ সকলোৰে মাজত সন্ত্ৰাৰ আৰু মিলামিছা আছিল।

পশ্চিম গুৱাহাটীৰ বিহুতলীৰ অন্যতম আকৰ্ষণ আছিল স্বৰ্গীয় ড° ভূপেন হাজৰিকাদেৱৰ গীত। এই বিহুতলীখন তেখেতৰ মোমায়েকৰ ঘৰৰ আছিল। বিহুনাচৰ বাবে মুগাৰ কাপোৰযোৰ বিচাৰোতে সময় লাগিছিল। নষ্ট কৰো বুলি মায়ে নিদিছিল। মই বহুত কষ্ট কৰি পেহী বা মাহীৰ পৰা কাপোৰযোৰ গোটেইছিলো আৰু অতি সাৱধানে পিন্ধিছিলো। গুৱাহাটী চহৰত তেতিয়াৰ দিনত এইকেইদিন ঢেঁকীৰ মাতৰ লগতে তাঁতশালৰ মাতো শুনিছিলো। আমাৰ ঘৰতেই মায়ে তাঁতশালত আমালৈ বুলি বিহুৱান বুইছিল।

বৰা চাউলৰ পিঠা, নাৰিকলৰ পিঠা, লাৰু আদিবোৰ মায়ে ঘৰত বনাইছিল। ওচৰৰ মিনতি জেঠীহঁতৰ ঘৰত থকা ঢেঁকীত ওচৰৰ মানুহবোৰ গৈ চাউল খুন্দিছিল। ইঘৰে সিঘৰক

ডা° যুতিকা ওজা, মুৰব্বী অধ্যাপিকা
কমিউনিটি মেডিচিন বিভাগ, গুৱাহাটী চিকিৎসা মহাবিদ্যালয়

চাউল খুন্দিব পৰা পিঠাপনা বনোৱালৈ সহায় কৰিছিল। ঘৰত গৰু নাছিল বাবে ওচৰৰ হালৈ **(এঘাৰপৃষ্ঠাত চাওক)**

গোপীনাথ বৰদলৈ বাঁটা প্ৰাপক ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাঃ এটি আলোচনা

গৱেষণাতে বৈ থকা নাই। ডেভিদ স্কটৰ তথ্য বিচাৰি মই বিলাতলৈ গ'লোঁ কিয়নো সেই বিষয়ক প্ৰায়বোৰ তথ্য তাতহে সংৰক্ষিত হৈ আছিল।”

লাহে লাহে ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱা অসমৰ ইতিহাস অধ্যয়নৰ প্ৰতি অধিক আগ্ৰহী হৈ পৰিল। অসম বুৰঞ্জীৰ বিভিন্ন বিষয় সম্পৰ্কে তেওঁ পুংখানুপুংখভাবে অধ্যয়ন কৰিলে। ভাৰতৰ স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ বিভিন্ন দিশো তেওঁৰ অধ্যয়নত অন্তৰ্ভুক্ত হ'ল।

নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাৰ কৰ্মক্ষেত্ৰ সলনি হ'ল। পিছে অসম বুৰঞ্জীৰ প্ৰতি থকা তেওঁৰ অসীম আগ্ৰহৰ বঢ়া-টুটা নহ'ল। ১৯৬৫ৰ পৰা ১৯৭০ চনলৈ ডঃ বৰুৱাই দিল্লী বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যাপনা কৰিবলৈ ল'লে আৰু অধ্যাপক হিচাপে তেওঁ ১৯৭০ চনলৈ দিল্লীতেই থাকিল। এসময়ত তেওঁ Universities of Koln আৰু Heidelberg ত গৱেষণা ফেল' হিচাপে কাৰ্য্যনিৰ্বাহ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। ১৯৭৫ চনত জাৰ্মানীৰ বন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা তেখেতে 'ভাৰত-জাৰ্মান সম্পর্ক' বিষয়ত দ্বিতীয়টো পি এইচ ডি ডিগ্ৰী অৰ্জন কৰে। এই সংক্ৰান্তত ডঃ বৰুৱাই বিভিন্ন দেশৰ মহাফেজখানাৰ পৰা তথ্য সংগ্ৰহ কৰি মেৰুমালাৰে কৰা ভাৰত সম্পর্কীয় অধ্যয়ন, হিটলাৰৰ ভাৰত সন্মুখী মন্তব্য তথা ১৯৩২ চনৰ পৰা ১৯৩৯ চনলৈ ভাৰত আৰু জাৰ্মানীৰ মাজত থকা সম্পর্ক আদি বিষয় সামৰি লয়।

পিছে ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাই কেনেদৰে লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈৰ আদৰ্শ আৰু নীতিৰ প্ৰতি আকৃষ্ট হ'ল সেইবিষয়ে জানিবলৈ আমি যাব লাগিব ডঃ বৰুৱাই বেনাৰস হিন্দু বিশ্ববিদ্যালয়ত পঢ়ি থকা সময়লৈ। সেই সময়তেই তেখেতৰ বন্ধুত্ব হয় লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈদেৱৰ দ্বিতীয় পুত্ৰ বীৰেণ বৰদলৈৰ সতে। লোকপ্ৰিয়ৰ পুত্ৰৰ পৰা তেওঁৰ পিতৃৰ কথা জানিব পাৰি ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাই বৰদলৈদেৱৰ ৰাজনৈতিক মতাদৰ্শ সম্পর্কে জানিবলৈ আগ্ৰহী হৈ পৰে। অৱশ্যে সেই সময়তেই ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাই গোপীনাথ বৰদলৈ সম্পর্কে লিখিবলৈ আৰম্ভ কৰা নাছিল। পৰবৰ্তী পৰ্যায়ত তেখেতে লণ্ডন বিশ্ববিদ্যালয়লৈ গৈ ১৯৬৪ চনত পি এইচ ডি ডিগ্ৰী লাভ কৰিলে।

তেতিয়া ডঃ বৰুৱাই পি এইচ ডি ডিগ্ৰী লাভ কৰি অসমলৈ ঘূৰি আহিছে। এদিনাখন তেওঁ তেওঁৰ বন্ধু বীৰেণ বৰদলৈৰ ঘৰলৈ গ'ল। সেই সময়ত তেখেতৰ বন্ধুৰ ঘৰৰ বহা কোঠাত লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈদেৱৰ বিভিন্ন নথি-পত্ৰবোৰ বিস্তৃত হৈ পৰি আছিল। বৰদলৈয়ে লোকপ্ৰিয়ৰ নথি-পত্ৰসমূহ সংৰক্ষণ কৰা সম্পর্কে ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাৰ সতে আলোচনা কৰিবলৈ ধৰিলে। কথাত মাজতেই নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাই বৰদলৈদেৱৰ জীৱনী লেখাৰ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰাত তেওঁ সাদৰৰে সন্মতি জনালে। লাহে লাহে লোকপ্ৰিয়ৰ জীৱন তথা ৰাজনৈতিক মতাদৰ্শ আদি সম্পর্কে ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাই অধ্যয়ন কৰা আৰম্ভ কৰিলে। অধ্যয়নৰ কালছোৱাত ডঃ বৰুৱাই লোকপ্ৰিয়ৰ বিভিন্ন গুণৰ সন্বেদ পালে। একেদৰে তেখেতৰ ব্যক্তিত্বৰ বিভিন্ন দিশ সম্পর্কেও তেওঁ আকৰ্ষিত হৈ পৰিল। পৰবৰ্তী সময়ত ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাই লিখি উলিয়ালে 'এজন সত্যাগ্ৰহীৰ ৰাজনীতি গোপীনাথ বৰদলৈ আৰু আসাম তেতিয়া আৰু এতিয়া' নামৰ এক মূল্যবান গ্ৰন্থ।

'এজন সত্যাগ্ৰহীৰ ৰাজনীতি গোপীনাথ বৰদলৈ আৰু আসাম তেতিয়া আৰু এতিয়া' নামৰ গ্ৰন্থখন ওঠৰটা খণ্ডত বিভক্ত কৰা হৈছে। খণ্ডসমূহ সামৰি পাঁচ ভাগত লোকপ্ৰিয়ৰ জীৱনাদৰ্শ তথা তেখেতৰ অসমৰ প্ৰতি থকা একান্ত অনুৰাগক লিখক ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাই এই গ্ৰন্থখনত আলোচনা

কৰিছে।

'এজন সত্যাগ্ৰহীৰ ৰাজনীতি গোপীনাথ বৰদলৈ আৰু আসাম তেতিয়া আৰু এতিয়া' নামৰ গ্ৰন্থখনৰ 'প্ৰাক-কথন' পৰ্বত ডঃ বৰুৱাই অসমৰ সমগ্ৰ ইতিহাসত গোপীনাথ বৰদলৈৰ দৰে আন এগৰাকী নেতাৰ এতিয়ালৈ আবিৰ্ভাৱ হোৱা নাই বুলি উল্লেখ কৰিছে। এনে এক ধাৰণাৰেই বিশ্লেষণাত্মক দৃষ্টিৰে এই গ্ৰন্থখনত ডঃ বৰুৱাই লোকপ্ৰিয়ৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ পৰা তেখেতৰ স্বাধীন ধ্যান-ধাৰণা সম্পর্কে উক্ত গ্ৰন্থখনত উল্লেখ কৰিছে। প্ৰখ্যাত ঔপন্যাসিক ৰজনীকান্ত বৰদলৈৰ বংশৰ গোপীনাথ বৰদলৈ সম্পর্কে আগকথা অর্থাৎ 'প্ৰাক-কথন'ত ডঃ বৰুৱাই লোকপ্ৰিয়ৰ বিষয়ে এনেদৰে নিজ বাখ্যা আগবঢ়াইছে, "আহোম ৰাজত্বৰ বেলি মাৰ যোৱাৰে পৰা আসামৰ সমগ্ৰ ইতিহাসত গোপীনাথ বৰদলৈৰ সমতুল্য আন এজন আসাম-প্ৰাণ বিচক্ষণ ৰাজনৈতিক ব্যক্তিৰ আবিৰ্ভাৱ হোৱা নাই। বৰদলৈৰ আদৰ্শ, দূৰদৰ্শিতা, ৰাজনীতি-পটুতা, কৰ্তব্যনিষ্ঠা, কৰ্মনিপুণতা, উদাৰধৰ্মীতা, তাগ আৰু সাৰগ্ৰাহী মানৱদৰ্দী বিশ্ববীক্ষাৰ গুণতেই অসমীয়াই অন্ততঃ এতিয়ালৈকে তেওঁলোকে বাস কৰা ভূখণ্ডক 'আমাৰ দেশ' বুলি গৌৰৱ অনুভৱ কৰিছে।"

ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাৰ দ্বাৰা ৰচিত 'এজন সত্যাগ্ৰহীৰ ৰাজনীতি গোপীনাথ বৰদলৈ আৰু আসাম তেতিয়া আৰু এতিয়া' নামৰ গ্ৰন্থখনত লিখকে মহাত্মা গান্ধীৰ মৃত্যুৰ পিছত লোকপ্ৰিয়ৰ অনুভৱৰ পৰা তেখেতৰ কলেজীয়া জীৱন, সাংসাৰিক জীৱন তথা বৰদলৈদেৱে 'আসাম এছোচিয়েশ্যন'ত যোগদানেৰে আৰম্ভ কৰা ৰাজনৈতিক জীৱন সম্পর্কে এক সন্মত আলোচনা কৰিছে। 'বৰদলৈ কাল'ৰ অসম কংগ্ৰেছ সংগঠনৰ কেইজনমান বৰমূৰীয়া আৰু সেইকালৰ ডেকা কংগ্ৰেছ ছফ্ৰিয়েলিষ্টে বৰদলৈৰ অৱদান নিশ্চয় কৰিবলৈ অহোপুৰুষাৰ্থ কৰা বুলি ডঃ বৰুৱাই অনুভৱ কৰিছে আৰু তেখেতে এইয়া বৰ্ণনা কৰিছে উক্ত গ্ৰন্থখনত। অসমত মুছলিম লীগৰ অভিসন্ধিৰ সন্মুখত সত্যাগ্ৰহী বৰদলৈৰ কাৰ্যপন্থা, অসমত জাপানী আক্ৰমণৰ শংকাৰ বিপৰীতে বৰদলৈয়ে গ্ৰহণ কৰা পন্থা, অৰ্থে পমুৱাৰ উচ্ছেদ সংক্ৰান্তত তেখেতে সন্মুখীন হোৱা বিপদ-বিঘিনি, নতুন অসম গঢ়াৰ পথত বৰদলৈদেৱৰ উদ্যম আৰু তাৰ বিপৰীতে কেন্দ্ৰৰ উদাসীনতা আদি বিভিন্ন বিষয়ৰ ওপৰত তেওঁ এই গ্ৰন্থখনত এক বিস্তৃত আলোচনা আগবঢ়াইছে।

বৰ্তমান জাৰ্মানীত বাস কৰা ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাৰ আন উল্লেখযোগ্য গ্ৰন্থসমূহ হ'ল 'David Scott in North-East India', 'Germany and the Indians', 'GopinathBardoloi', 'The Assam Problem' and Nehru's Centre', 'মোহিনী কলাৰ ছবি' আদি। উল্লেখযোগ্য যে ডঃ বৰুৱাৰ প্ৰতিখন গ্ৰন্থই তেখেতৰ বিষয়বস্তুৰ ওপৰত থকা তেখেতৰ বিশদ জ্ঞানক প্ৰতিফলিত কৰিছে। ভবিষ্যতে এইসমূহ গ্ৰন্থ সম্পর্কেও অধিক আলোচনা হ'ব বুলি আমি আশাবাদী। এইয়া অপ্ৰিয় হ'লেও সত্য যে ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাৰ দ্বাৰা সৃষ্ট ধাৰণা অথবা তেখেতৰ দ্বাৰা প্ৰণয়ন কৰা গ্ৰন্থ সম্পর্কে এতিয়ালৈ বিশেষভাবে আলোচনা হোৱা নাই। জীৱনৰ তিৰাশীটা বসন্ত অতিক্ৰম কৰা ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাক 'লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈ ৰাষ্ট্ৰীয় সংহতি আৰু অৱদান বাঁটা' প্ৰদানেৰে প্ৰথমবাৰৰ বাবে ৰাজহুৱাকৈ সন্মৰ্ণনা জনোৱা হ'ল। উক্ত বাঁটা প্ৰদানেৰে সন্মানিত কৰি চৰকাৰখনে তেখেতক যোগ্য সন্মান যাচিছে। অনাগত দিনত এক ভিন্নসূৰী পৰম্পৰা ৰচনা কৰা ইতিহাসবিদ তথা লিখক ডঃ নিৰোদ কুমাৰ বৰুৱাৰ গ্ৰন্থসমূহ অসমৰ লোকসকলে অধ্যয়ন কৰি তথ্যসমৃদ্ধ হ'ব বুলি আমাৰ বিশ্বাস।

হেঁপাহৰ ৰঙালী বিহুটি

বৰদেউতাহঁতৰ গৰুজনীকে লাও বেঙেনা খুৱাইছিলো। বিহুৰ দিনা গাত মাহ হালধি সানি গা ধোৱাৰ ফুৰ্তিয়েই বেলেগ। তাৰ পিছৰ দুদিনমান আয়নাৰ ওচৰত থিয় হৈ নিজে কিমান বগা হৈছে চাইছিলো। (সেই সময়ত আমাৰ মনত ধাৰণা আছিল যে বিহুত গাত মাহ হালধি সানি গা ধুলে চালৰ ৰং উজ্বল হয়।) এতিয়া অৱশ্যে আগৰ পৰিৱেশ নাই। বিহু এতিয়া টিভিতে চায়। বিহুৰ কেইদিনো অসংখ্য বিহুতলী। আজিকালি পিঠা-পনা দোকানতে পোৱা যায়। বহুতে মিক্সিত চাউল গুৰি কৰি লৈ পিঠা-পনাৰ প্ৰস্তুতিৰ আয়োজন কৰে। এতিয়া আৰু ঘৰত ঢেঁকী বিচাৰি ফুৰাৰো প্ৰয়োজন নাই।

মুগা কাপোৰ বিচাৰি হাবাথুৰি খোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। নতুন নতুন বহু ধৰণৰ কাপোৰ ওলাইছে। গৰুক গা ধুওৱাৰ দৃশ্যও আজিকালি টিভিটোই দেখা পায়। আজিকালি চুবুৰীৰ সকলোৱে একেলগ হৈ বিহু চাবলৈ যোৱাৰ কথা ভাবিবই নোৱাৰি। বৰ্তমান চোৰৰ প্ৰকোপত ঘৰ তলা মাৰি থৈ যোৱাৰ কথাও ভাবিব নোৱাৰি। আনকি, বিহুৰ সময়ত প্ৰয়োজনীয় কপৌফুল আজিকালি সহজলভ্য হ'ল। বজাৰত বহুধৰণৰ কৃত্ৰিম ফুলৰো পয়োভৰ ঘটিবলৈ ধৰিলে। বিহুক কেন্দ্ৰ কৰি বিহু নাচৰ প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ কিছুমানো গঢ় লৈ উঠিল।

তাহানিৰ সেই ৰঙালী বিহুৰ দিনবোৰৰ কথা মনত পৰিলে এতিয়াও নষ্টালজিক হৈ পৰোঁ। হেঁপাহৰ ৰঙালী বিহুটি এতিয়া আকৌ দুৱাৰডলিত। ৰঙালী বিহুটি সকলোৰে বাবে সুখৰ হওক, ৰঙালীৰ ৰঙেৰে ৰঙীণ হৈ উঠক আগন্তুক দিনবোৰ।

শ্ৰদ্ধাৰ ভূপেন হাজৰিকা

অ'খোপাতে এপাহি কপৌফুল দিবলৈ...গীতটি সৰোগত কৰাৰ সময়।

এতিয়া বহাগৰ বতৰ। মৰমৰ চেনাইৰ অপেক্ষাত পদূলিৰমূৰলৈ ঘনে পতি চোৱাৰ সময়। এতিয়া সময় আপোনজনলৈ বিহুৱান দিয়াৰ। গাৱে গাৱে তাঁতশালত মাকোৰ খিতিক খিতিক শব্দ। ঢেকীশালৰ ঢেংকুলুছ ঢেংকুলুছ শব্দই গাভৰুৰ বুকুত ধান বান্ধে। জুহালত আইদেউহঁতৰ হাঁহিৰ থুনপাকত পিঠাৰ আমোলমোল গোন্ধ। ঢোল পেঁপাৰ গুমগুমানি, গগনাৰ কেঁকু কেঁকু শব্দই আকাশ বতাহ সকলো মুখৰিত হয়। আহোমৰ যুগতে স্বীকৃতি লাভ কৰা বিহু অসমীয়াৰ প্ৰাণ। অসমীয়াৰ স্বাভিমান, অসমীয়াৰ আবেগ! ই অসমীয়াৰ আয়ুস ৰেখা। আমি অসমীয়া, আমাৰ সকলো আছে।

আমাৰ মাটি আছে, ভেটি আছে, খেতি আছে, গৰু আছে, নাঙল আছে, তাঁতশাল আছে সকলো আছে আমাৰ। কিন্তু আজিৰ এই যান্ত্ৰিকতাৰ যুগত আমি বিহুৰ অহাৰ উমান পাওঁ আমাৰ হাতৰ মুঠি শুৱনি কৰা ম'বাইল ফনটোত। উমান পাওঁ লেখক, কবি সাহিত্যিকৰ কাপত, উমান পাওঁ বজাৰত, উমান পাওঁ টিভিৰ ব্ৰেকিং নিউজত। টিভিৰ ব্ৰেকিং নিউজত এইকাৰণেই পাওঁ বুলি লিখিলো কাৰণ আমাৰ গছ তলৰ বিহু অথবা গৃহস্থৰ চোতালত মুৰৰ চুলি চিঙি আৰ্শীবাদ দিয়া ঢুলীয়া নাচনীক লৈ যোৱা হ'ল বিশ্বৰেকৰ্ডলৈ। ঠিকেই আছে আমাৰ বৰমূৰীয়াসকলে যি কৰিছে ভাল কৰিছে বুলি ভাবি আগলৈ আৰু ভাল হওঁক বুলি আশাৰে বাট চাই ৰ'লো

যাতে আমাৰ বাপতিসাহোন বহাগৰ বিহুটিৰ চৌদিশে আৰু জয় জয় ময় অৱস্থা। অতি দুখৰ বিষয় এতিয়া অসমীয়া জাতি সংকটত, ভাষা সংকটত, আমাৰ স্বাভিমানৰ প্ৰতিক গামোচাখন দ্বিখণ্ডিত, লুপ্তকৰা হ'ল মোগলৰ ইতিহাসৰ এক বৰ্ণিল অধ্যায়, লুপ্ত হ'ল বীৰ লাচিতৰ প্ৰতিপক্ষ, ক্ৰমাত কমি আহিছে গাৱে ভূঞে ঢোল পেঁপাৰ গুমগুমণি, নাই তাঁতশালৰ খিতিক খিতিক শব্দ, নাঙলৰ মুঠিৰ শক্তি আজিৰ ডেকাই চিনি নোপোৱা হ'ল।

এতিয়া উচাহৰ বতৰত আমি সকলোৱে আশাৰে বাট চাই ৰোৱা আমাৰ বাপতি সাহোন বহাগৰ বিহুটি আদৰিবলৈ সাজু হও আহক।

বিহু সাংস্কৃতিক বৈশিষ্ট্যৰে ভৰপূৰ অসমৰ কৃষিভিত্তিক জাতীয় উৎসৱ। অসমীয়াসকলে তিনিটা বিহু পালন কৰে। ৰঙালী(বহাগ) বিহু, ভোগালী(মাঘ)বিহু, কঙালী(কাতি) বিহু। বিহু অসমৰ সকলো ঠাইৰ লোকে জাতি বৰ্ণ-ধৰ্ম নিৰ্বিশেষে মহা উলাহেৰে পালন কৰে। সাধাৰণ অৰ্থত কবলৈ গলে বিহু অসমৰ সাংস্কৃতিক সমন্বয়ৰ প্ৰতীক আৰু অলেখ নৃত্বাধিক সামাজিক অৰ্থনৈতিক বৈচিত্ৰ্যৰ মাজত এই সমন্বয়েই অসমৰ আত্মা। অসমৰ উমৈহতীয়া সংস্কৃতিৰ পৰিচায়ক বিহু মূলতঃ মংগোলীয়া আৰু এচিয়-অষ্ট্ৰিক জনগোষ্ঠী সমূহৰ অৱদান। অসমৰ প্ৰায় সকলো জনগোষ্ঠীয়েই নিজা বৈশিষ্ট্যৰে বিহু পালন কৰে। বিহুৰ মূল আত্মাৰ সকলো অসমীয়াৰে তেজত এতিয়াও প্ৰবাহমান। বিহু শব্দৰ উৎপত্তি পণ্ডিতৰ মতে সংস্কৃত 'বিষুবত' শব্দৰ পৰা বিহু শব্দৰ উদ্ভৱ হৈছে। বৈদিক 'বিষুবন' পদৰ অৰ্থৰ পৰিষ্কাৰে এবছৰ ব্যাপি অনুষ্ঠিত হোৱা 'সত্ৰ' বা 'যজ্ঞ' ৰ মাজৰ দিনতোক বুজায় অৰ্থাৎ দিন আৰু ৰাতি সমান হোৱা দিনতোৱেই 'বিষুবত' ৰূপে পৰিচিত। সেই অৰ্থে বহাগ বিহুৰ দিনতো "বসন্ত বিষুবত", মাঘ বিহুৰ দিনতো "উত্তৰায়ণ" আৰু কাতি বিহুৰ দিনা "হেমন্ত বিষুবত" বুলি জনা যায়।

বহাগ বিহু চতৰ সংক্ৰান্তিৰ পৰা আৰম্ভ হৈ বহাগৰ ছয় দিনলৈ মুঠ সাতদিন পালন কৰা হয়। এই বিহুৰ প্ৰত্যেক দিন সুকীয়াকৈ নামাকৰণ কৰা হৈছে। সেয়া হল গৰু বিহু, মানুহ বিহু, গোসাঁই বিহু, তাঁতৰ বিহু, নাঙল বিহু, জীয়াৰী বা চেনেহীৰ বিহু আৰু চেৰা বিহু। এই সাতটা বিহুক অসমীয়া সাত বিহু বুলি কোৱা হয়। বহাগ বিহুৰ আন এক বিশেষত্ব হৈছে ছচৰি গোৱা। সৰু বৰ সকলোৱে মিনি বহাগৰ প্ৰথমকেইদিনত সকলোৱে ঘৰে ঘৰে গৈ ছচৰি গাই গৃহস্থৰ কুশল মংগল কামনা কৰে। কোনো কোনো ঠাইত স্থানীয় লোকসকল গোটেই মাহটো জুৰি ছচৰি গায়।

গৰু বিহু- বিহুৰ প্ৰথম দিনটোতে গৰু বিহু পালন কৰা হয়। গৰু বিহুৰ দিনা ৰাতিপুৱা গৰুক মাহ হালধীয়ে নোৱাঁই সমীপৰ নৈ-পুখুৰীৰ অথবা বিললৈ নি গা-ধুৱাই দিয়া হয়। গা-ধুৱাৰ আগতে লাও-বেঙেনা, হালধী, থেকেৰা-কেৰেলা আদিৰ তৈয়াৰ কৰা চাটৰ পৰা লাও খা বেঙেনা খা বছৰে বছৰে বাঢ়ি যা মাৰে সৰু বাপেৰে সৰু তই হবি বৰ গৰু বুলি কৈ গালৈ দলিয়াই গৰুৰ শ্ৰী বৃদ্ধিৰ কামনা কৰা হয়। সন্ধিয়া ঘৰলৈ ঘূৰি অহাৰ পাছত মাখিয়তী পাতৰে "মাখিয়তী মাখিপাত মাখি মাৰো জাক জাক" বুলি কৈ গাই গৰুক বিছি দিয়া হয় আৰু পিঠা-পনা খাবলৈ দিনতুন পঘাৰে বন্ধা হয়। গৰু বিহুৰ দিনা এশ এবিধ শাক আৰু সাত বিহুৰ দিনা সাতবিধ শাক খোৱাৰ পৰম্পৰা আছে। গৰু বিহু দিনা যি এশ এবিধ শাক খোৱাৰ পৰম্পৰা আছে তাত বিভিন্ন শাক- পাচলি তৰু লতা তৃণ আদি অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয়। এই শাক পাচলিবোৰত টেঙা, কেহা, তিতা গুণৰ সমাহাৰ হয়। জনালো।

গৰু বিহু- বিহুৰ প্ৰথম দিনটোতে গৰু বিহু পালন কৰা হয়। গৰু বিহুৰ দিনা ৰাতিপুৱা গৰুক মাহ হালধীয়ে নোৱাঁই সমীপৰ নৈ-পুখুৰীৰ অথবা বিললৈ নি গা-ধুৱাই দিয়া হয়। গা-ধুৱাৰ আগতে লাও-বেঙেনা, হালধী, থেকেৰা-কেৰেলা আদিৰ তৈয়াৰ কৰা চাটৰ পৰা লাও খা বেঙেনা খা বছৰে বছৰে বাঢ়ি যা মাৰে সৰু বাপেৰে সৰু তই হবি বৰ গৰু বুলি কৈ গালৈ দলিয়াই গৰুৰ শ্ৰী বৃদ্ধিৰ কামনা কৰা হয়। সন্ধিয়া ঘৰলৈ ঘূৰি অহাৰ পাছত মাখিয়তী পাতৰে "মাখিয়তী মাখিপাত মাখি মাৰো জাক জাক" বুলি কৈ গাই গৰুক বিছি দিয়া হয় আৰু পিঠা-পনা খাবলৈ দিনতুন পঘাৰে বন্ধা হয়। গৰু বিহুৰ দিনা এশ এবিধ শাক আৰু সাত বিহুৰ দিনা সাতবিধ শাক খোৱাৰ পৰম্পৰা আছে। গৰু বিহু দিনা যি এশ এবিধ শাক খোৱাৰ পৰম্পৰা আছে তাত বিভিন্ন শাক- পাচলি তৰু লতা তৃণ আদি অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয়। এই শাক পাচলিবোৰত টেঙা, কেহা, তিতা গুণৰ সমাহাৰ হয়। জনালো।

বিহু

জ্যোতি জাগৃতি,
ডিব্ৰুগড়, চাবুৱা

সকলোকে
ৰঙালী বিহু তথা
অসমীয়া নৱবৰ্ষৰ
আন্তৰিক শুভেচ্ছা
জ্ঞাপন কৰিলো ॥

zomato | swiggy

স্বাভাৱিকতে এই সমূহে ঔষধিগুণ সম্পন্ন। অসমীয়া সমাজত খাদ্য প্ৰণালী সম্পৰ্কে বিভিন্ন নীতি নিয়ম আছে। সেইদিনা গ্ৰহণ কৰা এশ এবিধ শাকত কোনো খাদ্যৰ অশুভ প্ৰতিক্ৰিয়া নাথাকে আৰু নিঃসংকোচে প্ৰত্যেক ইয়াক গ্ৰহণ কৰে। বিহুৰ প্ৰথম দিনা ঔষধি গুণসম্পন্ন শাক পাত খাই বছৰটোলৈ বহু বাঞ্ছা।

মানুহ বিহু- পহিলা বহাগৰ দিনা মানুহৰ বিহু পালন কৰা হয়। মানুহৰ বিহুত ৰাতিপুৱাই সকলোৱে গা-পা ধুই সৰুৱে ডাঙৰক সেৱা কৰি আৰ্শীবাদ লয়। মানুহ বিহুৰ দিনা সকলোৱে নতুন কাপোৰ পিন্ধি ইজনে সিজনক বিহুৰান উপহাৰ দিয়ে।

গোসাঁই বিহু- বিহুৰ তৃতীয় দিনা গোসাঁই বিহু পালন কৰা হয়। সেইদিনা ভগৱানক স্তুতি কৰি বছৰ টোৰ বাবে সকলোৱে মংগল কামনা কৰা হয়।

তাঁতৰ বিহু- অসমীয়া জাতিৰ জনজীৱনৰ আদৰৰ সম্পদ তাঁতশাল। অসমীয়া শিপিনীয়ে হেনো তাঁত শালতে সপোন ৰচে। দৈনন্দিন জীৱনত ব্যৱহৃত সাজপাৰ সমূহ শিপিনী সকলে ঘৰতে তৈয়াৰ কৰি লয়। এই তাঁতশাল খনক মৰ্যাদা প্ৰদানৰেই এই দিনটোত অসমীয়া সকলে তাঁতৰ বিহু হিচাপে পালন কৰে।

নাঙলৰ বিহু- মূলত কৃষি-কৰ্মতেই নিৰ্ভৰশীল অসমীয়াৰ অন্যতম এপদ সম্পদ হৈছে নাঙল। সেয়েহে কৃষিকৰ্মক প্ৰাধান্য দি বিহুৰ পঞ্চম দিনা নাঙলৰ বিহু বুলি পালন কৰা হয়।

চেনেহীৰ বা জীয়াৰী বিহু- বিহু ষষ্ঠ দিনা চেনেহী বা জীয়াৰীৰ বিহু পালন কৰা হয়। এই বিহুত বিয়া দিয়া জীয়াৰী নিজৰ ঘৰলৈ আহে। সেয়েহে সেইদিনা 'চেনেহী বা জীয়াৰী বিহু' বুলি কোৱা হয়।

চেৰা বিহু- সাত বিহুৰ শেষৰ দিনা চেৰা বিহু। এই বিহুক কোনো কোনোৱে এৰা বিহু বুলিও কয়। এই বিহুত বহু আঞ্জাৰে ভাত আৰু ঠাই বিশেষে এশ এবিধ শাক খোৱাৰ নিয়ম আছে।

"অতিকৈ চেনেহৰ মুগাৰে মছৰা
তাতেকৈ চেনেহৰ মাৰ্কেঁ,
তাতেকৈ চেনেহৰ ৰঙালী বিহুত
নাপাতি কেনেকৈ থাকোঁ"।

অসমীয়াৰ প্ৰাণ, অসমীয়াৰ গৌৰৱ, অসমীয়াৰ পৰিচয়, অসমীয়াৰ হিয়াৰ আমঠু, বুকুৰ কুটুম চেনেহৰ বাপতিসাহোন ৰঙালী বিহু উপলক্ষে মই জ্যোতি জাগৃতি য়ে আন্তৰিক ওলগ আৰু শ্ৰদ্ধা জনালো।

UNIQUE BRAND

A house of Readymade & Stitching
Garments for Gents & Ladies

Ph no. - 97070-98210,
95084-15363

Kamarpatty, Dr. J.C. Das Road , (Near Kids Home) Guwahati 1